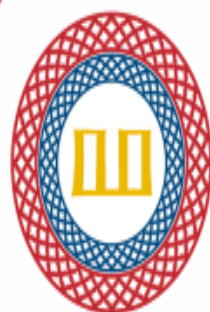

**СЛАВЕНСКА
ДРЖАВА**

**ԳԼԽԱՎՈՐԳԻ
ՄԵՆԵՐԱԿ**

САДРЖАЈ

УВОД – 1
ПРОСВЈЕТИТЕЉСТВО – 2
ЗНАК – 3
ДУХОВИ - 4
НАРОДНОСТ – 7
СВРХА – 9
МИСЛИ – 11
НЕПРИЈАТЕЉ – 13
ЛИБЕРАЛИЗАМ – 15
НАПРИЈЕД – 17
СВЕСЛАВЕНСТВО – 19
ЗЛА МИСАО – 20
НЕИСТИНА – 21
НАЦРТ – 22
УСТРОЈСТВО – 23
СЛАВИЈА У КОМАДИМА – 25
УЧВРШЋАВАЊЕ – 26
ЈЕЗИК – 28
СТРАНИ ИЗРАЗИ – 29
ПИСМО – 30
ПОСЈЕТИТЕЉИ – 31
ПОЛИТИЧАР – 32
ГОСПОДАРСКИ ПРАВАЦ – 33
МИЈЕШАНО – 34

ПОЉЕ ПОСЛОВАЊА – 35
СЛОБОДНО ТРЖИШТЕ – 36
ТРГОВИНА – 37
ОБИТЕЉСКИ МОТИВ – 38
ПРОДАЈА ЗАМИСЛИ – 40
ОБРАЗОВАЊЕ – 41
ПОСАО – 42
БАНКЕ – 43
ВРИЈЕДНОСТ – 44
ПОРЕЗ – 45
ТВРТКА – 46
ОСЛОБАЂАЊЕ ТВРТКИ – 47
СУРАДЊА – 48
СТАЛЕЖ – 49
ПРЕПРОДАВАЧ – 50
СЕКУЛАРИЗАМ – 51
ПРАВА – 52
СУД – 53
КАЖЊАВАЊЕ – 54
ВЛАДА – 56
РУКОПОЛОЖЕЊЕ – 59
СЛЕТ – 60
ЗАКОНИ – 61
РАЗУМИЈЕВАЊЕ – 62
СЛУЖБА – 64
ИЗВРШИТЕЉСТВО – 65

МЕЂУНАРОДНИ САВЕЗИ – 78

САВЕЗНА ДРЖАВА – 79

МЕЂУГРАНИЦА – 80

ЧУВАР – 81

ХЕЛМ – 82

СВИЈЕТ – 83

ОБЛАСТИ – 84

БОСНА – 85

ЧОВЈЕЧАНСТВО – 86

ОДИЈЕВАЊЕ – 87

ГРАЂЕВИНЕ – 88

КЉУЧ – 89

ВЈЕРА – 90

ОБИТЕЉ – 91

ОРУЖЈЕ – 92

ДОМОЉУБЉЕ – 93

УДРУЖЕЊА – 95

ДОМ – 96

ПЛЕМСТВО – 97

ПОВИЈЕСТ – 98

ЈУГОСЛАВЕНСТВО – 99

СЕЛО – 101

ЖИВОТ – 102

БОЛНИЦА – 103

ВРИЈЕМЕ – 104

МОГУЋНОСТ – 105

УВОД

Како да Славенски народ опстане и преживи покољ у данашњем свијету? Како би будућа Славенска држава могла изгледати и какав би оквир рада требале усвојити Свеславенске скупине како би учинковито радиле на циљу остварења Славенске државе? Дјело одговара на та и многа друга питања везана за опстанак Славена и начин рада будуће Славенске државе. Нацрт за Славенску будућност приказан је на сажет и једноставан начин, садржи скуп објављених и необјављених чланака удруге „Славенски покрет“. Свако поглавље представља једну нову цјелину, усвајање свих цјелина дјела проширује знање читатеља тако што га упознаје с цјелинама које су до сада многима биле непознате. На читатељу је да настави изучавати цјелине предложене у дјелу да би употпунио своје знање. Дјело је посвећено свима који трагају за Истином.

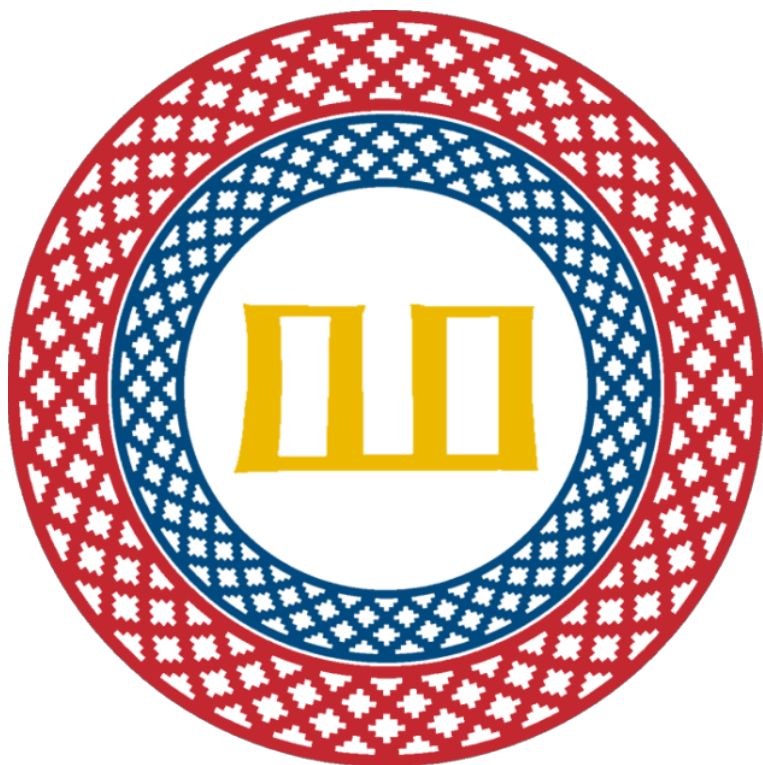
„ኃሀፄ ጽሕፈቴ ሀተኞ ቀተኞቤ፤...”

ПРОСВЈЕТИТЕЉСТВО

Просвјетитељство је једна од кључних прекретница човјечанства, тада је дебело закопан већ нестајући свијет предаје, човјек је опет извршио преврат и покушао се ставити на мјесто Бога. Сви Славени од малена одрастају у просвјетљеном друштву и од малена им се испире мозак просвјетитељским вриједностима. Млади Славени готово ништа не уче о Славенству, властитој повијести, обичајима управо супротно младо покољење постојано се пуни с протуславенским обичајима, мислима и не важним, чак неријетко штетним учењима. То је већина тога што знају и што их је сустав научио. Ако приликом читања осјетите нелагоду или гађење на неке од изнесених мисли запитајте се каквом свјетоназору припада тај став. Постоји много дјела која се баве подробним побијањем просвјетитељских заблуда, но ово није једно од тих дјела, отвара се тек неколико главних питања без којих није могуће одржавати независни Славенски свјетоназор, на читатељу је да сам истражи даље. Ако Славени желе преживјети морат ће у потпуности одбацити све тековине просвјетитељства које су усвојили. Просвјетљени ум има навику да све сврстава у скупину својих идеолошких чудовишта па ће то наравно покушати учинити и са Свеславенима, такви нека знају да се залажемо за предају и Славенски опстанак против свих просвјетитељских тековина и творевина које творе данашњи свијет.

ЗНАК

Знак Славенског покрета представља Славенски народ. Три обојена круга представљају јужне, западне и источне Славене, на знаку су кориштене четири боје. Златна боја и слово В представљају Славенски дух, језик, витештво и јединствено Славенско усмјерење које се налази ван злих творевина данашњице. Узорци на знаку представљају Славенске обичаје. Знак приказује Славенску личност, обичаје, језик и дух као једну цјелину.

ДУХОВИ

Већина Славена данас се према својем поријеклу односи равнодушно, зато треба појаснити једноставну ствар попут Славенског духа и Славенске личности. Славени су један народ који је распрострањен по Еуроци и чини већину становништва у неколико разних држава. Славенски народ постоји захваљујући Славенском духу, посљедице дјеловања Славенског духа одражавају се у битку Славенског народа из тога произлазе све остале значајке које творе Славенски народ. Славенски дух јест дух претеча, оно прво Славенско и све остало што је Славенско произлази из њега. Сам Славенски дух, када би створен из ничега, додијељен је Славенским прецима једном, даље се преноси с кољена на кољено. Славенском духу се потчињава Славенска личност тј. Славенски језик, начин размишљања, култура, обичаји и крв. Управо зато што дух претходи личности, лажу сви они који кажу да су Славени само језична скупина или скупина обичаја, лажу сви они који кажу да Славени не постоје јер су се кроз повијест мијешали с другим народима. Помоћу овог духа оставштина предака природно живи унутар Славена чак и ако они сами нису свјесни свог поријекла. Ради удаљености и мањка опћења дошло је до развијања мноштва нарјечја која се данас(ради политичких разлога) сматрају језицима. Ова нарјечја данас су једна од главних потпора разним Славенским нацијама које се покушају оправдати као народи. Сваки Славен има ланац предака који доводи Сваког Славена у вијек, када су створени први Славени, сви Славени говорили на истом нарјечју, и били једна обитељ која је лутала по бијелом свијету. Ланац предака назива се Славенско родословље, представља крвно-повијесну везу Славенског народа, то представља слијед духа у свијету. Осим језика и вјере, кроз више тисућљећа није се много тога измијенило те је Славенски народ успио преживјети унаточ томе што се разишао.

Нажалост Славенски народ јако дуго вријеме лута безглаво те у своју неизвјесну будућност срља као гуска у маглу. Посљедице не усмјереног кретања видљиве су на одбијању Славенства и преузимању злих мисли које су узроковале одумирање Славенског народа. Када би дошло до смрти личности, потпуног истребљења, када би Славени у потпуности заборавили и напустили Славенско име и да се у потпуности утопе у другим народима, Славенски дух наставља своје постојање јер дух је бесмртан. И кроз Славенски дух Славенски ће народ наставити живјети. Славенски дух спада под врсту обитељских духова, то је врста бивства без којег обитељи, племена и народи не могу постојати. Обитељски духови су такођер познати под именом племенски знак. Сви народи који постоје, постоје искључиво из разлога што им је био додијељен племенски знак. Осим обитељских духова, постоје духови који нису додијељени људима, нпр. дух живота, који да живот човјечанству. Дух живота је први дух те је уједно једини нестворени дух и једини дух који постоји прије свих вјекова. Како постоји дух живота тако постоје и духови који сију смрт и пропаст, њихов је циљ уништити човјека. Духови смрти, су духови у којима одсуствује добро, старији су од обитељских духова, ти духови могу човјека на овом свијету претворити у празну љуштуру, за разлику од обитељских духова не преносе се нужно кроз родословље, могу се спустити на било кога у било које вријеме.

Када се злодух спусти, човјека не напушта обитељски дух али он бива потиснут, за људе који су под утјецајем духа смрти каже се да су клонули духом, пате од болести духа. Када Славен клоне духом, он врло лако прихваћа протуславенске начине размишљања, они постају укоријењени у њему.

Ей,Славяне, наше слово
Песней горькой льётся,
И не смолкнет, пока сердце
За народ свой бьётся.
Дух Славянский жив навеки,
В нас он не угаснет,
Беснованье силы вражьей
Против нас напрасно.
Нашу речь нам вверил Бог наш,
На то Божья воля!
Кто заставит нашу песню
Смолкнуть в нашем поле?
Против нас хоть мир весь чертов!
Восставай задорно.
С нами Бог наш, кто не с нами —
Тот падёт позорно!

НАРОДНОСТ

Мијешање националности и народности посљедица је неправилног разумијевања Славенске личности. Извор Славенске народности јест Славенски дух док је извор националности либерална држава. Данашње Славенске државе, иако тренутно имају већинско Славенско становништво, налазе се у либералном начину рада. Главни предмет тих држава није Славенски народ већ појединци тј. грађани који творе ту нацију. Сам грађанин је било тко, тко има путовницу или особну исказницу те државе, другим ријечима национална личност Славенских држава своди се на чисту папирологију. Већина људи погрешно мисли да је грађанска-национална личност једно те исто што и Славенска личност међутим она то није нити је икад била. У данашњим либералним државама ријеч националност односи се искључиво на грађане те државе. Грађанином може постати било тко будући да грађанин не мора бити Славенског подријетла, тиме сама Славенска држава престаје бити Славенска јер она више не изражава и не штити хтјења Славенског народа него ради као господарска област а сама националност или грађанство не означава ништа више доли припадност тој господарској области. Зато ће се у наставку овакве државе звати грађанским државама. Тако тренутне власти грађанске државе честитају придошлицама из Африке и Азије, када наведени добију грађанство „Честитамо постали сте Хрват/Пољак/Украјинац...“ Уистину примитком папира постали су грађани но никада неће постати Славени. Да би оправдала своје постојање грађанска држава користи дијелове повијести и слика Славенског народа и приписује их искључиво себи притом у потпуности уништавајући Славенску личност. Посљедица тога је стварање националне приказе то јест једне грађанске личности која покушава опонашати лик Славенског народа но притом у потпуности одваја своје жртве од Славенског народа, она покушава угушити Славенску личност.

Замисао грађанске државе, нације и национализма настала је као посљедица просвјетљења, то је мисао искључиво просвјетитељска, не треба се заваравати, наведена мисао је погубна у свим својим облицима. Уништењем краља Француске и краљевске обитељи било је уништено кључно државно везиво, наиме у краљевствима попут француског, краљеви су били главно цјелина које је спајала разне народе под једну заставу и једну државу, просвјетитељи су измислили нацију која треба служити као умјетно везиво за државу, разним народима који су до тада живјели у француској, силом је наметнута ново измишљена личност, француска националност, под јармом те приказе већина народа је трајно изгубила своју личност. Француска се још прије просвјетљења налазила у стању распадања што је постало очито када је француски краљ покушао стати на Божије мјесто и прогласити се надвладаром. Сличне ствари догађале су се и код Славена за вријеме разних народних препорода. Приказа искривљује повијест и лаже да би оправдала своје постојање неки примјери су тзв. „Иранска претпоставка хрватског подријетла.“, руско-нордијска претпоставка подријетла, бугарско-турска претпоставка, таквих искривљених претпоставки има много. Мисли које произлазе из ове приказе су најопасније, приказа и њене мисли могу се зауставити једино примањем свијести о једном Славенском народу.

СВРХА

Боримо се зато што вјерујемо да је људска душа вјечна, вјерујемо да последице смрти човјек наставља корачати с истом душом и личношћу коју је имао за живота. Боримо се зато што вјерујемо да човјек треба достојанствено крочити у нови живот. Борба за Славенски опстанак није само борба за Славене, то је борба за цијело човјечанство. Раније наведена обиљежја Славенског народа нису посебна само за Славенски народ већ и за све остале народе који живе на земљи. Сваки народ има свој дух, сваки припадник народа има душу која припада том народу, своју личност. Управо ова душа је оно што чини људско биће људским бићем. Када се душа одузме од човјека, човјек постаје као животиња, потрошач и потрошна роба по ничему се више не разликује од запрежног вола који гура кола или у данашњем смислу дјелује као опруга у саставу понуде и потражње. Када се човјеку одузме његова душа и обитељски дух утихне, тада човјека не покреће ништа више од животињског нагона за самозадовољавањем властитих жеља и пожуа. Такав човјек не познаје љубав он познаје само слједећу плаћу, слједећи вал допамина, никотина, хероина или чему већ не робује. Будући да је од таква човјека одузета сврха његова плаћа ће бити потрачена на кратко временско раздобље испразног самозадовољавања било да се ради о основним потрепштинама попут хране или новог возила, или некакве друге играчке. Човјек без здраве душе није се у стању залагати за себе, он се не може одупријети моћницима, он не може створити побуну, не може у побуни ни учествовати зато што са осталим појединцима, који га окружују, он нема више ништа заједничко. Човјек с болесном душом не може бити ништа више од роба. Он није роб само своје твртке, новца, утјецаја, он је понајприје роб самог себе, из тог ропства произлазе многе људске недаће.

У борби понајприје се боримо против себе самих, када себе ослободимо од властитих порока и обуздамо своје варљиво срце, тада смо направили први корак ка ослобођењу цијелог народа. Борбом за очување својег народа, боримо се против сотоне који настоји прогутати цијело човјечанство и одвести душе у бездан. Славенски народ, је прекрасан дар од Створитеља за тај се дар вриједи се борити.

МИСЛИ

Живимо у пријелазном друштву које се полако распада људи једва успијевају очувати своју суштину. Поступак претварања људског бића у облик чистог потрошача већ је почео и то добро напредовао. Ово се може зауставити само тада када схватимо што је коријенски узрок данашњег друштва. Захваљујући потпуном помрачењу људског ума, којег неки називају просвјетљењем, долази до распрострањена материјализма и стварања тзв. Идеологија, нових усмјерења заснованих на саставима попут англо-емперицизма, либерализма или марксизма. Цијела данашња политичка стварност врти се околу избора између разних просвјетитељских идеологија, не важно што од њих изаберемо на крају остајемо без душе. Материјализам је вјеровање у то да је материја основни предмет стварности и постојања, те из тога слиједи да материја не само да постоји одвојено од ума него је и сама свијест посљедица предмета материје, тврди да су људи само работи од крви и меса. Овај састав послјије бива надограђен добављањем мисли о повијесном материјализму који тврди да материјални услови гоне повијест. Материјализам нијече постојање душе и духа, спушта људско биће на разину животиње, управо то су показали слѣдбеници материјализма који су се кроз три стољећа понашали као животиње. У просвјетитељском свјетоназору људски живот нема никакву вриједност, нема истинске Истине, објективног моралног стандарда, све постаје збркано и релативно, зато је самозадовољавање једино што човјеку преостаје, то је његов једини смисао постојања. Било да то самозадовољавање значи преждеравање, излежавање, силовање, зараду, свјетску власт, уморство, извршавање покоља или нешто томе слично свакако води Славенски народ и цијело човјечанство у пропаст.

Материјалистичком лудилу могуће се одупријети када схватимо да главни предмет стварности није материја него Божији ум, чиста свијест, да из Божије свијести произлазе мисли које чине стварност те да материја не постоји одвојено од Божијег ума она је, попут људи, тек једна од мисли ума, производ свијести. Тада се може казати да све што постоји, постоји са разлогом и смислом, тада можемо казати да свако људско биће има душу и једино тако можемо појмити Славенски дух, Истину, морал, знање и дати вриједност људском животу. Све постоји с разлогом као мисао Божијег ума. Чак и у људском свијету сваком људском дјелу претходи мисао људског ума, и тако без ума човјек нити може постојати нити може стварати. Неки наши савременици поставили су људски ум на ризину с Божијим умом, тврде да стварност произлази из људског ума или да између Божијег и људског ума нема разлике и то користе као оправдање да нападају Славенство и доводе у питање истинитост Славенског духа и личности, међутим ово је неправилно схваћање. Материја, људски ум и свијест односе се на два различита и равноправна предмета који постоје као одвојене мисаоне цјелине унутар Божије свијести. И тако се може разумјети да различити предмети могу постојати ван људског ума, те различита бића попут духова могу на људски ум утјецати извана док се истовремено налазе унутар исте стварности која је производ Божије свијести.

НЕПРИЈАТЕЉ

Непријатељи су на челу свјетског сустава који настоји поробити цијело човјечанство. Ради се о скупини разних људи које обједињује жеља за вјечним животом и свјетском влашћу. Идеологија коју главни непријатељи Славена користе назива се либерализам, наравно сви просвјећени су непријатељи Славена али либерали данас представљају најгласније просвјећене. Данас је свака држава диљем свијета неке дужна. Људи којима су те државе дужне су заправо људи који управљају тим државама, ти су људи непријатељи Славена, они исписују новац, оно што су некада биле државне банке, данас је постало њихово приватно власништво. Све државе које су им дужне отплаћују свој дуг новцима које су већ прије посудили, што доводи до повећања камате, пораста дуга, и свеопћег пораста цијена. Овакво неограничено задуживање, стварање новца из ничега, је узрок крађе вриједности и потребно је да би главничарски сустав преживио али како је повијест показала, он се не може одржати вјечно јер долази вријеме када ће свијет схватити да је њихов новац безвриједан, тада долази до пуцања мјехурића и потпуног господарственог слома тржишта. Да би остварили сан једне слободне и независне Славенске државе утјецај тих људи унутар државе потребно је свести на нулу. Постоји заблуда да је новац њихов коначни циљ, али то није тако, новац представља само средство за остваривање циља, они желе људску душу, потпуну власт над људским бићем и вјечан живот да би заувјек могли уживати у својој моћи на земљи. Обичном човјеку тешко је појмити како људско биће може бити толико зло, што је извор такве жудње за моћи и влашћу, сви се извори наравно јављају као посљедице бијесовског утјецаја и просвјетитељског свјетоназора, свијета у којем се човјек наметнуо као средиште свемира. Таквом свјетоназору нису страни страх од смрти и жеља за самозадовољавањем.

У томе не постоји ништа „племенито“ свако људско биће може бити подложно томе разлика између обичних људи и непријатеља је у томе што обични људи не исписују новац али када би и могли већина би се понашала исто као што се понашају непријатељи Славена, зато је изнимно важно побједити себе.

ЛИБЕРАЛИЗАМ

Најраспрострањеније и опћем становништву најмање јасно политичко усмјерење је либерализам. Обично постоје два непотпуна начина схваћања. Прво је, да се либерализам искључиво односи на појам слободне трговине или отвореног тржишта. Друго криво схваћање је да је либерализам искључиво „лијева“ политичка идеологија која промиче вриједности попут мултикултурализма, отворених граница, лгбт+ итд. Либерализам као политички положај заправо настаје тијekom раздобља Просвјетљења, представља први главни просвјетитељски ток и тврди да се заснива на „једнакости, братству и слободи“. Настоји нас увјерити да су сви људи у потпуности једнаки, да су сви људи браћа те да су сви људи слободни или дужни бити слободни. Како та начела дјелују када се примјене показала су протекла стољећа. Људи су различити те као такви не могу бити једнаки. На примјер мушкарци и жене разликују се природно, тјелесно и душевно. Може се казати да и мушкарци и жене могу дати једнаку вриједност друштву те ако се одузме једно или друго неће бити друштва али није правилно та два појма изједначити и казати да су у потпуности једно те исто. Можемо имати једног Славена и једног Нијемца, они живе на истом континенту и један и други јесу људи али настали су од различитог духа, размишљају на другачији начин, говоре различитим језицима, њихова повијест је различита чак се често једна другој супротставља. Наравно јасно је да се наведени предмети разликују те као такви нису једнаки. Либерали знају да су у стварности људи различити те да нису једнаки но то их не зауставља да стално насртају и покушавају на силу све изједначити. Један од примјера провођења њихове мисли јест идеологија трансхуманизма по којој, будући да су људска бића у потпуности једнака, она могу мијењати своје особине као што су нпр. спол по жељи. Свијет потпуно једнаких људи могуће је створити само тада када сви људи постану једнако бездушни. Надаље тврде да сви људи морају бити слободни, али могу бити

слободни само док вјерују у либерализам, либерали неће дати слободу да мислите другачије, зато увијек прогоне све протулибералне покрете који их могу озбиљно угрозити. Слободни смо да си одсјечемо удове, постанемо дупин или што већ, али нисмо слободни да им се супротставимо. Либерализам као и остале просвјетитељске идеологије, настоји одвојити људе од тзв. друштвених скупина, лишава народе вјере, повијести, обичаја, личности и предања јер све то спрјечава „једнакост и братство” те стоји на путу либералног краја повијести, свијета гдје либерализам постаје једина мисао, вјера и начин живота. Своје звјерство преносе и на господарство, гдје су искористили слободно тржиште како би створили сустав који се врти око мотива добити и неограниченог стварања главнице. На овај начин успјели су покорити готово цијели свијет. Либерали су били кључни у промицању мисли индивидуализма, та мисао говори да највећа власт произлази из појединца. Хуманизам и индивидуализам су једна врста сотонизма. На крају долази свјетоназор у којем је појединац у средини свега, господар свега, све се врти око појединца. Оваква мисао одбацује Божију свијест као основу за постојање, одбацује Истину и умјесто тога замјењује је са појединцем и његовом вољом. Појединац почиње измишљати народе, језике, сполове и либерали сматрају те измишљотине за стварност.

*„Liberté, égalité,
fraternité“*

НАПРИЈЕД

Неки упорно тврде да пријетњу изазива само либерализам и да се спас налази у идеологијама попут марксизма, полазе са погрешне претпоставке да марксисти гледају на либерализам као на нешто зло или лоше. Ми смо против главничарства зато што је главничарство господарски сустав либерализма, идеологије која је довела човјечанство до потпуног помрачења разума. Марксизам је просвјетитељска напредњачка идеологија исто као и либерализам, то значи да и либерали и марксисти сматрају да човјечанство напредује из својег једноставног несавршеног стања ка својем савршеном стању. Марксизам не гледа на либерализам као на нешто лоше заправо обрнуто на либерализам гледа као на велики корак човјечанства ка постизању савршеног стања које они називају комунизам а саме идеале марксизма изводе из либерализма. Марксисти свој рад сматрају једноставно природним напретком либерализма. Зато су писали да је за успостављање пријелазне социјалистичке државе прво нужна јака

главничарска држава, мислили су да без главничарства уопће није могуће остварити социјалистичку државу која ће на крају довести до просвјетитељског краја повијести. У стварности то се одиграло сасвим другачије. Бољшевици су успјели успоставити социјалистичку државу у земљу у којој главничарство уопће није било развијено, након успостављана социјалистичке државе, пребацили су државу на либерализам, исто се догодило у свим осталим социјалистичким Еуропским државама. Марксисте су претворили нелибералне, и неглавничарске државе у либералне и главничарске државе. За разлику од либерала и марксиста, предаја показује не да човјечанство напредује од својег постојања већ да назадује и полако се распада. Почиње од савршеног стања попут рајског врта и од пада човјека постаје све више и више разваљено. Либерализам није бољи у односу на системе који су постојали прије њега, либерализам је корак ка већем назадовању човјечанства, а марксизам као његов наставак води ка даљњем распадању човјечанства. Од либерализма и марксизма нису ништа боље ни њихове националистичке иначе које себе сматрају природним насљедницима марксизма и задржавају све револуционарне просвјетитељске вриједности.

СВЕСЛАВЕНСТВО

Славенима су познати Свеславенство и новославенство. Из тих усмјерења истиче се Свеславенство по уједињењу свих Славена у једну државу, с друге стране новославенство заговара Славенски савез неке врсте. Изворно значење Свеславенства јест једноставно тежња ка уједињењу свих Славена у једну државу и као такво треба бити усвојено и прихваћено. Као неосновану одбија се мисао која тврди да треба постојати више Славенских држава или управа, ту се већ осјети дјеловање националистичких приказа. Потешкоћа је у томе што су рјешења која су постојала за вријеме Свеславенских стваратеља прошлих вјекова, застарјела и не одговарају на нове потешкоће и питања на која ће Славени морати одговорити у 21. стољећу. Због својих разних назива често збуњују људе. Потребно је одредити нови начин дјеловања за опстанак Славенског народа који ће ријешити тренутне потешкоће и одредити начин за ријешавање будућих потешкоћа. Славенска мисао ће се од сада па надаље звати Свеславенство и Славени који заговарају опстанак Славена назват ће се Свеславени. Свеславеном се може сматрати сваки честити Славен који се искрено залаже за опстанак Славенског народа и својим дјелима и ријечима то доказује. Чак и ако се начини за осигуравање Славенског опстанка разликују у Свеславена, не треба томе предавати превише пажње све док је њихов циљ осигуравање будућег Славенског опстанка. Сигурно ћемо се сусрести с новим потешкоћама које нису ријешене у тренутном Славенском дјелу зато је важно да Свеславенство не буде усредоточено око мртвог слова на папиру, дјело се мора наставити. Тренутно Славенско дјело није ништа више од надоградње повијесног Славенског покрета, напосто служи као проширење Свеславенске мисли за потешкоће тренутног стољећа.

ЗЛА МИСАО

Постоји много протулибералних покрета и мисли које су се појавиле неколико стољећа назад. Свим овим смјеровима је заједничко да су против либерализма али нису против просвјетитељства. Сваки од тих сустава усваја одређене дијелове просвјетитељства, примјерице сви усвајају секуларизам, неки попут марксизма покушавају постићи исто што и либерализам само на другачији начин, фашизам усваја основне либералне мисли попут национализма, све унутар државе и ништа ван државе, хитлеризам усваја дарвинизам итд. Чак и оне мисли протулибералних покрета које су успјеле избјећи већину просвјетитељских замисли, Славенима не могу помоћи зато што су осмишљене за друге народе и њихове потешкоће. Када би се и једна од наведених мисли усвојила, она би засигурно довела Славене назад на пут потпуног истребљења. Од велике је важности препознати стране штетне мисли, не понављати њихове грешке, зауставити њихов продор у Славенски свијет и тиме утврдити чврсте темеље за Славенску мисао, само тако Славенски народ може избјећи пад под стране утјецаје и у коначници ослободити себе и своју државу. У готово свим случајевима зла мисао темељит ће се на просвјетитељству иако треба знати да се сотонско зло појављивало много прије времена просвјетитељства и само просвјетитељство је из тог зла произашло примјерице платонова држава темељ је циљева моћника иако су те мисли постојале прије просвјетитељства. Такве мисли су опасније од просвјетитељских јер их је теже препознати, потребно је поставити питање иде ли мисао против Истине коју познајемо кроз предање тј. да ли је мисао против Бога и божије објаве? У случају да је тако мисао треба одмах одбацити.

НЕИСТИНА

Неки говоре о тзв. „Нашој истини“, то је посљедица либералног схваћања особне истине. Либерали сматрају да не постоји истинита Истина која је опћа цијелој стварности, сматрају да сваки појединац ствара своју властиту истину. Замисао „наше истине“ јавља се у разним колективистичким идеологијама које се покушавају борити против либерализма, што су до сада чиниле безуспјешно јер су свој сјветоназор основале на истом темељу као и либерализам. Захваљујући таквим мисаоним путевима марксисти развијају „истину руље“ а националистичка усмјерења пјевају о „руској истини“, изводе „хрватску истину“, „пољску истину“ итд. Наведени мисаони правци полазе од претпоставке да човјек или људи некако одређују што је истина а што није тј. истина се потчињава појединцу или заједници. Као посљедица таквог начина размишљања измишљају се нови обичаји, вјере без предаје, моралност почињу одређивати људи. То се у Славена данас види код разних поганских скупина које измишљају властиту вјеру коју покушавају представити као родновјерје, протестантских и папистичких струја, које постојано мијењају своју догму да би се ближе сљубиле са савременим свијетом. То се види и код оних који шутију бијеле куте, разум или златно теле попут Тите или Стаљина. Понекад добронамјерни људи који се настоје борити против либерализма посрну пред либерализмом, све што је нужно за то јест усвајање само једне једине просвјетитељске замисли, попут замисли да човјек влада над истином. Као што се личност потчињава народном духу, тако се човјек мора потчинити истинитој Истини - Богу.

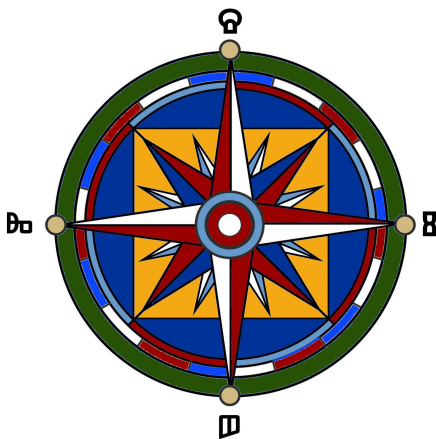
НАЦРТ

За осигурање опстанка потребна је потпуна државна независност, треба вратити управу над Славенским државама, ујединити их у једну Славенску државу, једино тада постоји могућност да се коначно побиједи непријатеља и осигура будућност за Славенски народ. Многим Славенима то је јасно али мало тко зна како вратити изгубљене државе а још важније и што чинити послије тога. Рушити може сватко али градити не може сватко. Како ће Славенска држава радити, изгледати и развијати се након што постане независна и слободна? Чак и да се створи савршена слика Славенске државе, све је узалуд ако нема људи који су способни да мисао спроведу у дјело. Нажалост у Славенској прошлости баш као и данас постоји недостатак честитих људи који су спремни помоћи својем народу, страшно је да један народ с тако великим људством попут Славенског нема довољно људи да га ослободе, још страшније је то што већина није способна ослободити ни себе од просвјетитељске болести, ради недостатка честитих људи до сада се нисмо успјели ослободити иако су честити људи, долазили и одлазили и с нацртима и без нацрта, покушали су да ослободе али безуспјешно. Недостатак честитих људи постоји и данас. Зато је прије свега најважније да сватко крене са радом, када би сваки читатељ кренуо са дјеловањем ствари би се почеле мијењати на боље. Свеславени морају упознати друге Свеславене, и освјестити неосвјештене Славене, вријеме је да Славени створе мрежу Свеславена, раде састанке, уче, вјежбају, стварају, тако сватко може судјеловати у раду Славенског покрета.

УСТРОЈСТВО

Када иде ријеч о Славенском покрету не говори се о неком одређеном удружењу, већ о широј скупини људи, повезаних Славенском мисли, удружења, пријатеља и странака чиј је циљ осигурати Славенски опстанак. Циљ дјела је створити заједничко тло на којем наведене групе могу стајати, те групе ће постати уређени Славенски покрет који ће бити основа за даље дјеловање. Важно да се Свеславени састају и да уз састанке буду повезане друге корисне дјелатности попут књижних клубова, борилачких вјештина, преживљавања, окупљања, јавних говорилица, стварања властите господарске мреже и узајамна помоћ. Постојан рад помоћи ће свим Славенима који дјелују да се упознају и усредоточе на циљ. Повећањем броја Славена који дјелују повећава се и вјеројатност за постизање независности. Постоји неколико начина помоћу којих се може постићи независност. Побједа на изборима и измјена устава један је од тих начин међутим он је мало вјеројатан будући да је либерална држава осмишљена тако, да онемогући изборе који би ју могли угрозити или пак да кроз уставни суд (или чак тијела ЕУ ако иде ријеч о држави чланици ЕУ)обори било какву народну власт чак и ако је она „демократски“ изабрана. Без обзира на то и даље вриједи саздати политичке странке из главног разлога што помоћу њих можемо добити већи јавни простор те ће тиме Свеславенска мисао опет ступити на јавну позорницу. Други начин је да се либерални строј у потпуности сруши, те да у немиру настане Славенска држава. Наведени корак је могућ само ако претходно постоји довољан број честитих људи но то може бити сутра а може и за педесет година или више, а можда ће Славени до тада и ишчезнути као народ. Урушавање сустава је коцка на коју се не треба ослањати али ако се догоди требамо бити спремни искористити ту прилику. Главни начин за припрему је изградња Славенског господарства унутар тренутног господарства, стварање тзв. успоредне Господарске мреже.

Док државна независност још увијек бива неостварена могуће је законито радити на остварењу властите независности. Кључ је да се повежу Славенске твртке, заједнице и имања која су под Свеславенском управом. Славени си могу помоћи узајамном трговином, пружањем смјештаја, стварањем Славенских училишта, вртића и осталих заједница. Важно је да било која Славенска скупина која заговара Славенски опстанак, буде уређена на сљедећи начин. У најширем кругу налазе се Славени који не знају ништа или јако мало о својем подријетлу. Овај дио Славена најбоље је привући путем друштвених мрежа. Други круг Славена је онај који је упознат са својом личношћу, он је члан разних Славенских скупина на друштвеним мрежама или у стварном животу. Из ове скупине Славена може се уновачити врста људи која производи садржај и привлачи први круг Славена, такођер се могу уновачити мислитељи, и дјеловатељи . Мислитељи развијају нова рјешења те их дају осталим наведеним скупинама које су задужене за провођење истих рјешења. Дјеловатељи у овом случају представљају Свеславене који дјелују на разним задаћама попут скупова, предавања, избора итд. Могуће је да једна особа истовремено врши све три улоге. Појавит ће се злонамјерне скупине које ће се представљати као Свеславени али заправо нису но њих је лако провјерити и препознати са једним питањем: На чему се темељи њихов свјетоназор?

СЛАВИЈА У КОМАДИМА

Грађанске државе раде као господарска поља, јасно је да врше улогу логора смрти али што чинити ако се ослободи један дио држава? Што је мање независних Славенских држава истовремено то ће бити теже преживјети. Славени ће бити искључени из међународног тржишта одмах након преузимања управе над господарством. Након тога догађаји се могу развијати на два начина, први је да само једна мала држава оствари независност. Искључење из свјетског тржишта значи да више неће бити могуће куповати добра која су потребна за преживљавање нити ће бити могуће извозити производе. Будући да мале Славенске земље немају потребна добра да одмах остваре господарску независност без тешких посљедица јер биљке и животиње не расту преко ноћи, услиједит ће тешке и гладне године док се не успоставити основни сустав прехране. То је најгори пут у којем је вјеројатност преживљавања најмања. Други и најбољи начин је да Русија постане независна или да више Славенских држава оствари независност у кратком временском размаку, тада се вријеме гладних година значајно смањује и отвара се пут ка ослобађању осталих Славенских држава. Независна Славенска држава мора помоћи Свеславенима зависних држава док не остваре независност. Ако Русија постане независна тада је лако могуће ослободити остале државе. Пуна снага се може достићи само тада када се уједине све Славенске државе. У наставку ријеч „Славенска држава“ односи се искључиво на Славију то јест на све Славенске државе у потпуности уједињене у једну цјелину.

УЧВРШЋАВАЊЕ

Право на држављанство припада само Славенском народу. Славенска држава, ће у раздобљу од првих десет година од њезина успостављања, омогућити свим Славенима који живе у неславенским државама, да се врате назад у Славенску државу, те ће им омогућити додатну потпору да би лагано могли започети нови живот у Славенској држави. Како би било тко постао грађанином Славенске државе, прво мора доказати своје Славенско подријетло. Што се тиче Славена који се враћају дома, Славеном ће се сматрати сватко тко задовољи све сљедеће увјете за добивање држављанства:

1А - Докаже да има Славенске претке

2А - Докаже да има Славенско знање, повијест и језик.

3А - Докаже да је духовно и душевно здрав

4А - Докаже да се одрекао својег старог држављанства

Након што прође временско раздобље од десет година, издавање држављанства за све рођене изван Славенске државе ће бити трајно обустављено. Сви који већ живе на Славенској земљи морају задовољити Увјет 1А да би се сматрали Славенским држављанином. Сва дјеца која се роде на Славенској земљи могу добити пуноправно Славенско држављанство само ако оба родитеља већ посједују Славенско држављанство и ако дијете испуњава увјет 3А. Док не испуне увјет 3А дјеца имају посебну исправу за дјецу.

Славенско држављанство ће се одузети ако се испуни барем један од сљедећих увјета:

1Б – У случају велеиздаје

2Б – У случају склапања неодобреног брака

3Б – У случају избивања из Славенске државе дуже од 10 година

4Б – У случају усвајања страног држављанства

5Б – У случају да особа не испуњава увјет 3А

Особе које посједују Славенско држављанство остварују пуна права унутар Славенске државе у свим њеним областима и не подлажу ограничењима којима подлажу посјетитељи и дјеца. Такав начин рада издавања држављанства примјењивати ће се једнако у свим Славенским областима осим у областима повијесне руске федерације, до 2014 године, гдје ће уз исправу Славенског држављанства бити издана и исправа за старосједиоце тј. за све народне мањине које вијековима живе у Русији. Право на исправу за старосједиоце имају све особе које припадају некој од утврђених народних мањина које живе на повијесним областима руске федерације. Носиоци те исправе нису подложни ограничењима која се примјењују на посјетитеље те остварују потпуно иста права као и Славенски држављани унутар руских области. За разлику од Славенског држављанства, исправа за старосједиоце вриједи само унутар повијесних области руске федерације, ван тих области Славенске државе, на мањине ће се примијенити ограничења за посјетитеље.

ЈЕЗИК

Језик јест основно средство помоћу којег се изражава Славенска мисао. Славенски језик одраз је Славенског духа, у њему су пренесени Славенски снови, љубави и наде. Славенски језик жив је споменик прошлих времена, подсјећа на Славенске претке и на давно прошле године. Славенски језик јест један. Мноштво Славенских нарјечја свједоче богатству Славенског језика. Страни језици су одрази страних обитељских духова, уз уобичајно знање које сваки језик преноси, преносе стране мисли које извиру из осталих духова. Уколико Славени у незнању отворе врата страним духовима, долази до стравичних посљедица. Данас се може видјети како германски дух путем енглеског језика полако улази у Славенске животе те са собом доноси своје особитости. Страни језици полако изједају Славенски народ у том поступку уништавају обичаје, замисли, културу и језик и замјењују их својим. У случају да Славени преузму страни језик те одбаце или изгубе свој, трајно се излажу страним утјецајима, то ће Славене довести до смрти личности. Чак и ако тјелесно остану Славенима, бит ће само празне љуштуре, роботи који више немају везе са Истином и својим прецима. Борба против ове пријетње мора се водити помоћу образовања, истребљивања страног језичног утјецаја у Славенском језику. Све ријечи неславенског подријетла морају бити замијењене Славенским ријечима те ће све нове ријечи бити усвојене на темељу већ постојећих Славенских ријечи. Измјене језика које доводе до усвајања страних ријечи ће бити забрањене. Кроз само неколико покољења Славенски језик ће бити очишћен. На училиштима ће се потицати изучавање разних повијесних нарјечја. Нарјечја се неће сматрати службеним језицима као што је то данас већ ће се сматрати тиме што јесу, једноставно разни говори једног језика. Службена изведба Славенског језика која ће се користити на државној разини бит ће прилагођена пропису језичног јединства а састојат ће се од мјешавине очишћених Славенских нарјечја.

СТРАНИ ИЗРАЗИ

У свом изворнику дјело је писано тако да се већина страних ријечи изостави али ипак су неке стране ријечи и изрази остали, да би дјело било разумљивије. Нетко може помислити да ради повећане разумљивости понекад у писму и говору могу бити кориштени просвјетитељски изрази како би се предочиле протупросвјетитељске мисли. Међутим треба разумјети да су такви страни изрази испуњени опасном суштином зато што у својој бити они вежу стране мисли које су штетне за Славене, не важно како, за коју сврху и под којим свјетлом се приказују. Много људи ради грешку и када жели говорити о Славенском народу умјесто ријечи народ користити ријеч нација или умјесто ријечи мисао користи ријеч идеологија. Велика угроза долази из тога што осим значења које говорник додјељује тим појмовима, сами појмови попут неког муља за собом вуку своје изворно значење и друга значења која су се развила с временом. Обадвије ријечи су измислили либерали, једну ријеч смислише како би оправдали своје ново створено државно уређење а другу измислише како би расподијелили мисли у разне групе. Када се користе искључиво Славенске ријечи, како у свакодневном говору тако и у дјелима, избегава се било каква двосмисленост и одређује се тачно значење. Управо из тог разлога дјело је писано на начин да се изостави што могуће више страних ријечи. Када се ослободи Славенска држава, бит ће избачене стране ријечи.

ПИСМО

Посједовање јединственог писма пружа већу заштиту од страног утјецаја и подсјећа на Славенску повијест, примјерице глагољица и ћирилица су уско повезане са Православном предајом и вјером која је кључни дио Славенске повијести и Славенства, кроз предају даје доступ истинитој Истини. Нажалост дио Славенских предака кроз повијест није дијелио исто мишљење што је у неким Славенским крајевима довело до усвајања страног писма. Као и кроз страни језик тако и кроз страно писмо долазе страни утјецаји, како би се Славени заштитили од страних утјецаја, страно писмо мора бити замијењено Славенским писмом. Писмо служи као један облик заштите против странаца зато што отежава учење и разумјевање језика. Државна писма су ћирилица и глагољица. Славени морају добро познавати оба писма зато што ће бити једнако кориштена. Облик ћирилице који се препоручује јест ћирилица која се данас користи за приказ црквенославенске изведбе Славенског језика. Нетко може казати да су глагољица и ћирилица наметнута неславенска писма или пак да треба уклонити глагољичина слова која се изводе из грчког и осталих страних језика. Писмо јест средство помоћу којег се записује жива ријеч. Било које писмо може вршити ту улогу. Славени су уз помоћ Православне цркве употребили неке стране знакове и преиначили их за своје потребе, тиме су створили писмо које је Славенско. Главно писмо које данас користи свијет јест латиница, сама чињеница што просјечни Славен неће знати читати латиницу или остала страна писма и тиме неће више у великој мјери бити изложен страном утјецају кроз писмо, довољан је разлог за повратак ћирилице и глагољице, није потребно измишљати нешто ново.

ПОСЈЕТИТЕЉИ

Посјетитељем се сматра било који страни грађанин који уз одобрење посјећује Славенску државу. За посјетитеље вриједе посебна ограничења која не важе за Славенске држављане. Вријеме које посјетитељ може провести у Славенској држави је ограничено. Посјетитељ има право изнајмити привремени смјештај у грађевинама намијењеним за посјетитеље које падају под поље услужних дјелатности. Посјетитељ нема право на изнајмљивање или купњу стамбених јединица и земље намијењене за особну употребу. Све услуге које пружа Славенска држава а које су уврштене у поље услуга достојанства за разлику од Славена, посјетитељ је дужан платити. У случају непримјереног понашања посјетитељи подлажу закону исто као и Славенски држављани те се на њих морају примијенити једнаке казне као и на Славенске држављане. Сваком посјетитељу је потребна посјетна дозвола за улазак у Славенску државу. Да би добио посјетну дозволу посјетитељ треба бити упознат са основама Славенског језика, повијести и обичаја те их уважавати тијekom својег боравка у Славенској држави. Приликом боравка у Славенској држави, посјетитељи морају носити посјетитељску значку. Значка садржава податке о посјетитељу као што су име, презиме, народност, вријеме доласка у земљу, вријеме одласка и било које друге опаске и посебна ограничења која се могу примјенити на поједине посјетитеље. Сви који Славенску државу покушавају посјетити без дозволе сматрају се страним обавјештајцима. Сви посјетитељи који на улици буду затекнути без значке такођер се сматрају страним обавјештајцима.

ПОЛИТИЧАР

Не треба вјеровати човјеку слатких ријечи који говори само о срећи. Све новине пишу „онај је прави“ једино што му недостаје је вијенац на глави, али кад добије гласа пази што слиједи, све што је обећао више не врједи. Данас то називају „висока политика“. Лако је примјетити да се сва обећања политичара увијек врте око једних те истих ствари. Бољи живот, више новца, боље gospodarство, више земље, сочну двокришку, асвалт на цести сљедеће године... То је све што они могу понудити. Уистину испразност над испразностима. У данашњем стољећу људи су постали толико биједни да продају своју обитељ за двокришку или метар цесте којег у већини случајева на крају нити не добију. Уреду је имати господарски нацрт, независно gospodarство је нужно за независну државу, као што ће бити објашњено али заснивати цијело дјело на господарству и бољем животу било политички било филозофски је испразно и сулудо. Чак и када би била остварена господарска независност, каква је корист од тога ако народ остане сиромашан духом. Било тко, тко обечаје само господарска рјешења и бољи живот, носитељ је, сотонске штафете, непријатељ је Истине и народа.

ГОСПОДАРСКИ ПРАВАЦ

Циљ свих господарских одредби јест остварење потпуне независности Славенске државе, без независног господарства нема независне Славенске државе. Да би Славенска држава била независна она мора моћи производити сва потребна добра. У коначници потребно јест да се постепено увоз сведе на нулу. Ради несташнице, увоз не би било добро одмах укинути те до тада Славенска држава трговином добара мора увозити она добра која су потребна те извозити добра којих има вишка. Што се мање производа увози а више производи то се остварује већа независност. Након што се оствари потпуна господарска независност, све господарске одреднице ће бити у потпуности спроведене, до тада спроводит ће се постепено. У коначници господарски сустав ће у потпуности истријебити опће подизање цијена. Господарство се по остварењу власти, мора потчинити Славенској држави, више неће бити предмет тајних сила него постаје оруђе које осигурава будући Славенски опстанак.

МИЈЕШАНО

Људи који користе израз мијешано господарство јер често мисле на неки господарски сустав који узима дијелове различитих господарских сустава те их мијеша у један нови сустав који се назива мијешаним суставом. Исто као што се обично не говори мијешана вјера тако се не треба говорити ни мијешано господарство. Сваки господарски сустав састоји се од својих основних мисли, основне мисли могу се препознати по томе што су искључиве за одређени господарски или мисаони смјер, не могу се мијешати нити бити присутне истовремено с осталим смјеровима. Један од основних дијелова главничарства јест мотив добити, без мотива добити главничарство не постоји, било који сустав који у себи садржи мотив добити припада господарском смјеру главничарства, ако то не садржи тада припада неком другом смјеру, господарски сустав који одбија марксистичку основу повијесног материјализма не може се сматрати дијелом тог усмјерења. Када говоримо о идеологијама никада не описујемо идеологију као смјесу двије или више идеологија иако та идеологија има сличности и дијели заједничке мисли с осталим идеологијама. Из тих разлога било које усмјерење, које постоји како би се одупрло просвјетитељству а у себи садржава мисли просвјетитељства, у коначници пропада. Сви приједлози за даљње развијање Славенског дјела и нацрта Славенске државе морају бити одбијени ако постоји и најмања трунка сумње да могу отворити врата просвјетитељским мислима. Ако је дом сам у себи подијељен тада не може опстати.

ПОЉЕ ПОСЛОВАЊА

Поље пословања дијели се на поље достојанства, поље услужне услуге и поље рада. У наведена поља сврставају се следеће групе:

1. Услуга без попутног добра
2. Услуга с попутним добром
3. Добро без услуге
4. Добро с попутном услугом

У поље достојанства спадају све услуге без попутног добра. За услуге достојанства се не улаже људски труд и рад који производи нови производ, већ се рад улаже на градњу и одржавање мрежа које пружају искључиву услугу. Ове услуге Славенска држава пружа потпуно бесплатно свим Славенима за употребу у властите сврхе. Није допуштено да се добра везана за поље достојанства користе у сврху остваривања зараде над Славенима. Неки од примјера услуга поља достојанства су струја, вода, мрежа и јавни пријевоз. У поље услужних услуга уврштавају се све услуге с попутним добром нпр. изнајмљивање простора, конобари, водичи посјетитеља итд. Дјелатности спадају у поље услужних услуга само ако уз своју главну услугу пружају додатно добро, производ властите израде. Услуге које иначе припадају пољу достојанства, у случају посјетитеља сматрају се услужном услугом те се наплаћују без попутног добра. Под услуге рада спадају све услуге у које се улаже вријеме да би се направио нови производ који се потом продаје сам или с попутном услугом која се може додатно наплатити. У ово поље спада већина постојећих дјелатности од пекара до програмера. Добра која су настала захваљујући дјелатностима из поља рада и одговарајуће попутне услуге допуштено је продавати те њихове цијене произвољно одређивати унутар оквира које је одредила Славенска држава.

СЛОБОДНО ТРЖИШТЕ

Једна од главних одлика либералног господарства је мотив добити. Либерална мисао савршеног слободног тржишта представља слободну трговину без икакве умијешаности владе гдје господарством управља скривена рука, понуда и потражња вођене мотивом добити. Наравно из корисних разлога либералне државе то никада нису спровеле у потпуности, зато што знају да без мијешања државе у господарство влада губи сву моћ гурања властите пропаганде и наступа безвлашће појединаца и твртки које у потпуности замјењују владу у свему па тако и у одређивању пропаганде. Либерална држава дозвољава да слободна рука ради само у оним одјелима у којима држава то одобри. Разлика у различитим врстама либералних господарстава је у томе у колико одјела одобравају рад скривене руке. Наравно непријатељ зна да су му потребна средства попут владе, јер управо кроз владе може лако примијенити средишње управљање над становништвом у земљама диљем свијета. Уз владе постоје и велике твртке које су у приватном или државном власништву, веће твртке увијек сурађују с либералном владом у ширењу пропаганде. Све твртке у либералном устројству раде од дна до горње средине на темељу мотива добити, важно је замјетити како сам врх ових твртки не ради на темељу мотива добити, то се може видјети када се гура пропаганда гдје настоје пренијети своју содомију ширем становништву с тиме да сам чин ширења такве ствари има слаб, или изузетно лош утјецај на остварену количину зараде одређене твртке но успркос томе они настављају промицати такву пропаганду. На темељу тога лако је закључити да је врх ових твртки мисаоно мотивиран и да има одређену слику свијета коју жели остварити. Мотив зараде је одлично средство, које им омогућава да учинковито управљају људима о којима њихов састав овиси, без да људи заправо буду упознати са стварним мотивима оних који се налазе на врху твртки и влада.

ТРГОВИНА

Слободна трговина није зла сама по себи. Људи су дуго времена примјењивали слободну трговину. Трговина у овом смислу значи слободна размјена добара између двије странке било да се ради о два сељака која мијењају овце за краву или двије владе које тргују својим добрима. Чиме се тада либерална иначе слободне трговине разликује од слободне трговине која је постојала прије просвјетитељства? Разликује се по својем мотиву. Прије се трговина вршила због више разних разлога најчешћи разлози били су нужност и обитељски мотив. Човјек мијења мед за овчију кожу зато што му је потребан нови зимски капут. Чак ни када се дода новац као посредно средство трговања, разлог се није промијенио, на примјер крчмар отвара крчму да би могао прехранити своју обитељ, мотив крчмара није отварање сто крчми и гомилање неограничене количине новца, његов главни и основни мотив је збринути властиту обитељ, такођер нетко је могао постати пчелар зато што је волио пчеле и мед. Колико је било различитих људи толико је било и разних мотива за трговање, међутим с доласком просвјетитељства на позорницу то се промијенило. Главни мотив за трговање постало је неограничено стварање новца, мотив добити прождро је све остале потицаје и потчинио их је себи. Циљ господарских и друштвених промјена које се морају увести није онемогућити трговину, циљ је потакнути људе да тргују и придонесе друштву не ради остваривања добити већ ради других разлога као што су то чинили давно прије просвјетљења. Данас је већина људи заглавила у пословима које не воле и често је главни мотив запосленика преживјети од плаће до плаће. Славенска држава ће осигурати праведну трговину у којој крађа вриједности рада више неће бити могућа.

ОБИТЕЉСКИ МОТИВ

Мотив добити или зараде је смисао твртки и појединаца који послују искључиво ради остварења добити. То се постиже бављењем дјелатностима које ће донијети највише прихода, без обзира на посљедице. Док је жеља за зарадом разумљива, мотив добити је штетан када твртке дају предност заради над другим стварима, као што су независност државе, здравље, добробит запосленика, предање итд. Неке твртке могу одлучити смањити трошкове да би повећале зараду, што може довести до опасних радних увјета, монопола, недостатка здравствених и сигурносних прописа и загађења. Такођер твртке могу радити против народа ако то значи да ће повећати добит. Надаље, мотив добити може довести до поступака, као што су сумануто дизање цијена и искориштавање рада. Мотив добити ствара неправедну распоdjелу богатства и спрјечава господарски сустав да ради за добробит народа. Мотив добити такођер ствара разне неучинковитости у пословању нпр. запосленик обавља посао све док не оствари право на додатак на плаћу, потом се или много мање труди или уопће не ради. Само зато што желе зарадити лијечници се не усмјеравају ка лијечењу болесника већ се усмјеравају ка стварању доживотних болесника да би на њима зарађивали цијели живот. Мотив зараде треба замијенити обитељским мотивом. Људи су постали отуђени једни од других, у малом мјесту гдје је некада била једна гостионица у обитељском власништву, данас је роботизирана твртка без лица. Да би се мотив зараде замијенио обитељским мотивом, потребно је подузети низ корака. Прво и најважније, појединци морају бити вољни одмакнути се од начина размишљања вођеног искључиво зарадом и умјесто тога усредоточити се на рад који воле и на то како њихови поступци могу користити Славенском народу и обитељи. То ће бити постигнуто развојем потицаја који потичу Славене да дјелују за

добро народа и обитељи. Вече твртке ће судјеловати у државним потхватима, као што су изградња нових извора силе и образовних потхвата, умјесто да се искључиво усредоточују на властиту зараду. Мања подuzeћа ће бити заснована на обитељи. Након што се обитељски мотив успостави, важно је осигурати да се он одржи. То ће се учинити осигуравањем да влада постојано промиче обитељске вриједности provedбом закона који дају предност јавном добру над особном добити. Коначно, држављани морају бити вољни провести обитељски мотив на дјелу у свим дијеловима свог живота, од особних одлука до пословних, то ће бити постигнуто уз помоћ доброг образовања и господарским одредбама које ће онемогућити монополије и потакнути стварање независних обитељи.

ПРОДАЈА ЗАМИСЛИ

Продаја замисли је посљедица оронулог времена у којем се човјечанство налази. Умно власништво велико је насиље које су просвјетитељи извршили над човјечанством. Претварање замисли у производ угрожава народ тако што даје превише моћи појединцима нпр. нетко је открио лијек против рака али је одлучио да своје откриће задржи за себе или да га скупо продаје тако да га већина људи не може приуштити али то није најгори дио, замисли су свели на врсту производа, тиме су поставили смисао замисли искључиво на зараду. У давнини смисао замисли је било преношење истине и властитих мисли, сада је то чиста зарада. Када се укине мотив добити укинут ће се и продаја замисли. Замисли се могу подијелити на двије врсте, постоје замисли које пружају доступ к истини и постоје замисли које представљају властиту мисао. Први примјер замисли које пружа увид у истину је замисао лијека за рак, јер представља истину стварности. Када се замисао ослободи тада ће на развиту лијека за рак радити они који уистину желе помоћи човјеку а не они који на човјеку желе зарадити и тиме чинити вјечне болеснике. Примјер друге врсте замисли је замисао која служи за забаву попут неке игре, на томе ће радити људи који на тај начин прије свега желе усрећити друге. Продужетак рада развијања замисли осигурат ће Славенска држава, продужетак рада у другом случају осигурат ће људи који уживају у стварању и одржавању замисли. Замислите само што би Тесла могао остварити када његов рад неби био подложен људској похлепи?

ОБРАЗОВАЊЕ

Образовање се налази у пољу достојанства, мора бити доступно свим Славенима и бесплатно од основног училишта до свеучилишта. Циљ основног образовања, у Славенској држави, од првог до посљедњег разреда јест осигурати стварање будућих Славенских покољења, здравих људи који знају самостално размишљати. У коначници основно образовање омогућава дјеци да се спреме за живот, пронађу поље дјелатности у којем уживају и одаберу струку те након завршетка образовања постају пуноправни Славенски држављани. Даљње образовање омогућава усавршавање у струци која је раније одабрана. Једино ограничење за успјех ученика бит ће њихове властите способности и жеље. Тренутни суслови вредновања коју су засновани на тзв. стандардним испитима морају бити у потпуности укинати. Тренутни суслов образовања је просвјетитељски, он покушава изједначити дјецу, али дјеца су различита, није исти начин учења добар за свако дијете и не значи да ако један начин учења одговара већини, треба одговорати свој дјеци. Циљ учења мора бити образовати часно покољење Славена које је окренуто ка духовним вриједностима, други циљ је научити ученике оно што ће им бити корисно у даљњем животу а не хрпа бескорисних података. Бескорисни податци се заборављају недуго након полагања испита. Осим учења предаје се основа части које је потребно да се створе здрави Славени. Једна од највећих задаћа суслова образовања јест у томе да помогне Славенима пронаћи дјелатност која их занима и коју воле радити, како би након завршетка образовања били сретни и испуњени док обављају свој посао, суслов образовања мора омогућити самоопредјељење дијетета тијekom цијелог образовања, нека раде и уче оно што воле и оно у чему су добри.

ПОСАО

Запосленост и поштена плаћа играју велику улогу у каквоћи живота Славена. У либералном саставу овим управља скривена рука, влада потпуна неизвјесност. Твртке желе запослити запосленике који су готови радити за крушне мрвице, натјечу се око тога тко ће добити јефтинију радну снагу. Њима није важно да ли су радници Славени или не, важно им је само да их набаве за што мање новаца, зато полако увозе неславене на Славенску земљу те Славенски народ тако полако истребљују. Славенски животи су преважни да би се препустили неизвјесности скривене руке. Зато ће сви распони плаћа, бити унапријед одређени на љествици од а до з, за сваку дјелатност. Величина плаче ће овисити о вриједности рада која се одређује на темељу тога колико је времена било уложено у образовање да би се стекло знање потребно за обављање дјелатности, о доприносу којег одређена дјелатност даје Славенском друштву и кроз самовредновање. Плаће ће за сваку дјелатност бити дане у количини која је потребна, да би си сваки Славен који ради одређени број година, могао приуштити отварање властитог подuzeћа ако тако одлучи. Зато што су распони плаћа одређени, осигурано је да све могуће дјелатности пружају достојанствен живот, висина плаће више неће играти велику улогу у избору будуће дјелатности младих Славена. Посао ће сваком Славену бити осигуран у најкраћем могућем року. У случају да постоји веће занимање за одређену дјелатност него што је нужно, радни дан за ту дјелатност ће се скратити по потреби. Ако особа из неког разлога није била у стању завршити образовање у предвиђено вријеме, бит ће јој додјељена тренутна дјелатност док не заврши образовање.

БАНКЕ

Једна од првих господарских одредби мора бити довођење под државну управу свих банака, све ће се банке објединити у једној Славенској државној банци. Лихварење се мора одмах укинути. Циљ банке мора бити помоћи Славенском народу а не да Славене даје у ропство као што то чине данас. Банка ће посуђивати новац Славенима да би помогла да брже и лакше развију своје предузеће, нитко неће вратити банци више новца од тога што је посудио. Овом одредбом банака постаје државно средство улагања у разне потхвате понајприје мала обитељска подuzeћа. Преузимањем опасности од губитка банка се ставља на исту разину као и сви који посуђују новац. Славенска Банка је дужна чувати сва новчана средства Славена која су у њу положена у сваком тренутку за разлику од данашњих зеленашких банки које држе само мали постотак изворно положеног новца а остатак користе за издавање зајма. Славенска банка је задужена за исписивање новца, који се исписује у улози пријеносног вриједносног средства рада. Банка неће моћи исписати више новца од стварне вриједности рада који је обављен. Славенска банка кључна је у остваривању господарске независности сваког Славена.

ВРИЈЕДНОСТ

Некада давно вриједност новца зависила је о количини злата коју држава има. Та вриједност је била умјетна, људи су нашли блештави камен и поклонили су му вриједност али сам камен је готов бескористан. Данас ништа осим јавног повјерења у државу не одржава вриједност новца. Сам новац исписује се неовисно о стварној способности државе да подржи његову вриједност, и тако се може рећи да новац и његова вриједност заправо произлазе из ничега, сва његова вриједност је у потпуности умјетна. Државе диљем свијета постале су толико овисне о свјетској трговини да више нису у стању израђивати основна добра која су потребна за рад државе. Једини начин да се успостави слободна држава јест та да се вриједност свих производа заснива на вриједности рада. Вриједност новца, и добара заснива се на раду, рад је извор све вриједности. У све производе и добра која Славени произведу, уложен је рад. Када се одреди вриједност одређеног рада одмах ће се по се томе одредити и вриједност производа истог рада. Мјера одређивања вриједности помаже одредити цијену производа која одговара његовој истинитој вриједности. Ужасно је да се у случају велике потребе цијене вртоглаво пењу у вис или да се стварају монополији који намјерно дижу цијене изнад истините вриједности, тако неколико наметника може државу држати као таоца. Није праведно да произвођачи буду присиљени продавати сличан производ различите каквоће под истом цијеном. Зато ће за сваки производ и услугу, која се продаје, унапријед бити одређени дозвољени распони вриједности. Произвођачи производа имају могућност сами одредити цијену за своје производе у заданом распону. Систем одређивања вриједности осигураће довољну разноврсност у тржишту производа, осигураће да се нити један производ не плаћа више од његове највеће вриједности те ће омогућити произвођачима да у заданом распону сами вреднују свој рад.

ПОРЕЗ

Либерална држава убире порез на готово све и већина заправо не знају куда точно одлази тај новац од пореза и како се користи. Када се осигура господарска слобода, опорезивања која се примјењује у либералној држави неће више бити потребна. Држава неће убирати порез на домаће производе, плаће, домове итд. Примјењиват ће се само један друштвени порез под називом обавезни прилог. Обавезни прилог плаћају сви запослени држављани, износ прилога је исти за све. Новац који се прикупи од обавезног прилога искористит ће се за подржавање државних и мјесних радова и улагање у мала подuzeћа. Јавно ће бити доступни податци о свим мјестима у које држава улаже кроз обавезне прилоге те ће свака особа која даје прилог моћи изабрати на који потхват ће га послати. Кроз обавезни прилог Славени помажу својој заједници и улажу у даљњу изградњу Славенског господарства.

ТВРТКА

Нити једно недржавно подuzeће не смије имати тајно или подијељено водство. Ако је подuzeће недржавно, оно мора бити у стопостотном власништву једне особе која у потпуности одговара за рад тог подuzeћа. Основни увјет да би Славени основали властито недржавно подuzeће јест да имају властиту обитељ, одређени број година радног стажа у својој дјелатности те да подuzeће које оснују буде унутар поља њихове дјелатности. Циљ мјере је уништење бездушних твртки које ће бити зајамчено тако да све твртке буду у Славенском власништву. Додаје се људскост у подuzeћа која више никада неће држати странци и домаћи наметници коју су ту само ради зараде и искориштавања него ће их водити искусни људи који се већ дуго година сами баве својом омиљеном дјелатношћу. Сва добра која створи недржавно подuzeће бит ће означена именом обитељи која је направила производ и именом мјеста одакле производ потиће. На власника подuzeћа полаже се огромна одговорност, задужен је за управљање твртком и за одржавање њене јавне слике, неопходно је да власник буде одговоран човјек јер у случају било каквих неправилности сноси највеће посљедице. Такви људи ради својег искуства имају велику могућност суосјећања са властитим сурадницима, те не раде ради зараде већ зато што воле дјелатност коју су одабрали и зато што желе помоћи своме мјесту, обитељи, народу и изградити јачу државу. Пропадањем њиховог подuzeћа пропада њихов живот. Никада више власник твртке неће моћи не бринути за властите запосленике, нити ће убирати вриједност за рад којег није извршио. Запосленик неће бити продан или неправедно отпушени. Власник подuzeћа је вођа мјесне скупине својег сталежа, уз надгледање рада и сам је изравно укључен у рад зато се запосленици зову сурадници. Вођа је глава обитељи и саставни дио сталежа којег представља.

ОСЛОБАЂАЊЕ ТВРТКИ

Све твртке које су до стварања Славенске државе обнашале услуге поља достојанства одмах ће бити пребачене у државно власништво. Све твртке које утјечу на државну сигурност попут оних којих се баве производњом оружја, новца и стрељива, такођер ће постати државне. Све твртке које су у несавезном или у потпуности или дјеломично у неславенском власништву а обнашају рад у осталим пољима бит ће привремено премјештене у државно власништво те ће постепено бити додијељене својим новим Славенским власницима. Све постојеће твртке које могу угрозити државну независност бит ће покорене, те ће све твртке, којима су управљали странци, одбори или тајне особе, коначно бити предане у Славенске руке и наставит ће рад по правилу обитељске твртке. Ако су у раду твртке уочене неправилност одобрава се прелазак твртке у државно власништво, ако се утврди кривња твртка ће бити предана другом власнику и сва имовина претходног власника ће бити предата новим власницима према нужди. Твртке које су производиле производе штетне за здравље, неовисно о томе у чијем су власништву биле, бит ће одмах уништене а сви њихови власници и сувласници ће бити терећен за велеиздају.

СУРАДЊА

Тренутни сустав потиче твртке да се натјечу једна против других, наиме твртке се натјечу за потпуну власт на тржишту што на крају доводи до стања када једна твртка управља са већином осталих твртки, твртка која држи монополи може одређивати тржишне цијене зато што више нема супарника, то је пријетња државној независности и спрјечава људе да оснују нова подuzeћа, човјек се тешко може натјецати с великом твртком која држи власт над осталим тврткама у одређеном пољу. Твртке би умјесто натјецана требале сурађивати, умјесто да се поткопавају требале би си помагати. Твртке ће сурађивати у развоју нових добара, када једна твртка дође до новог открића, које унапрјеђује производ, подијелит ће га с осталим тврткама те ће тиме помоћи тврткама у осталим мјестима. Неће више бити могуће да једна недржавна твртка пријети држави, све недржавне твртке ће постати обитељске јединице које раде у својем мјесту и области.

СТАЛЕЖ

Сталежи означавају људе различитих дјелатности које се обављају као што у на примјер шумарство, послуга, свећенство, грађевинарство, развијање уређаја, образовање итд. Сталежи нису различите класе којима је природно да се међусобно сукобљавају. Сваки сталеж је потребан за здрав рад друштва и државе тако како је човјеку потребан сваки дио његовог тијела да би поштено живио. Држава која потиче међусобно сукобљавање сталежа потиче своје властито уништење и распадање својега народа. Славенска држава може бити слободна само тада када сви сталежи раде заједно да би осигурали опстанак Славенског народа. Сврха удружења сталежа мора бити осигуравање достојанства сталежа. Данашња радничка удружења су подијељена и ријетко када заправо успијевају постићи ништа а када и успију то је обично мала повишица, овоме придоноси и њихово подмићено водство и то што под мотивом добити немају ништа заједничко. Када се одређеном сталежу удовољи он постаје туп и глух, добробит његових сународњака га не занима, зато сталежи готово никада нису били у могућности покренути заједнички покрет против владе или наметника. Да би се зауставило подмићивање, провјеравали власници и осигурало дотојанство за све сталеже, бит ће створено једно једино удружење свих сталежа Славенске државе. Представници сталежа дијеле се на скупину извршитеља, областника, посматрача и дјеловатеља. Извршитељи су савјетници владара задужени за провођење закона у државним гранама. Областици су управитељи области задужени за развијање области. Сваки сталеж имат ће посматраче који су одабрани по годинама искуства у својем пољу и друштвеној писмености. Посматрач може разговарати са свим осталим сталежима, посматрач служи као посредник владара и осигурава досљедност и праведност сурадње. Посматрачи стално путују по својој области, и нагледају разне послове који су укључени у поље њихове дјелатности те представљају владу у договорима.

Посматрачи одговарају изравно областницима. Дјеловатељи раде обичне послове на једном радном мјесту и представљају своје сураднике.

ПРЕПРОДАВАЧ

Постоји један сталеж којег је потребно укинути, то је сталеж који се бави искључиво препродавањем. Препродавачи не стварају нова добра, њихов рад не придоноси друштву ни на који начин. Понашају се као крпељи, зарађују на разликама цијена у производу и тако умјетно напухују цијене. Будући да овај сталеж увијек ради на мотиву добити, зарада је једина сврха овог сталежа, то је једини разлог за препродавање. Препродавач је посредник између произвођача и купца. Некада давно препродавачки сталеж је био користан зато што је могао довести производе произвођача тамо гдје иначе неби били доступни но у Славенској држави такве услуге нису више потребне. Препродавачки сталеж може се укинути на два начина. Први начин је да произвођачи продају своје производе изравно купцима без додатних посредника а други начин је да држава постане посредник. Оба начина представљају ваљано рјешење те ће бити кориштени по потреби. Држава није посредник зато што жели додатно зарадити већ зато што у неким случајевима није могуће успоставити изравну везу између произвођача и купца. Држава ће купцима пружати производе по истој цијени по којој купује од произвођача, без додатних пореза или накнада. Као примјер могу послужити трговачки ланци који се баве продајом разних производа. Такви трговачки ланци спадају у препродавачки сталеж те ће као такви пасти под државну управу. Одредба о препродавачима не значи да људи више неће моћи продавати своје властите ствари нпр. рабљена возила, то ће и даље бити дозвољено под увјетом да се производ означи као рабљен, да се продаје по нижој цијени од куповне и да продавач може доказати да је производ користио у властите сврхе на дуже временско раздобље.

СЕКУЛАРИЗАМ

Секуларизам је по човјечанство једна од најштетнијих просвјетитељских замисли. Ради једнакости либерализам покушава изједначити све, вјере нису изузетак. Када се секуларизам усвоји на државној разини произлазе стравичне посљедице. Што се догодило након што су либерали замијенили Кршћанство са секуларизмом? Славенске државе, чија је срж била утемељена истинска Истина, пале су у морално стање безвлашћа чим се почела лажирати истина од стране власти. Либерали су свима продали лаж о томе да не постоји истинита Истина већ да сватко има своју истину. Без моралне крепости које пружа истина предаје, све вриједности друштва се полако али сигурно мијењају, када се власт одрекне истине полако почиње усвајати све више лажи, власт лажи преноси на нова покољења кроз сустав испирања мозга којег називају образовање. Посљедично моралност друштва се све више распада. Истог тренутка када вјера престаје бити државна, држава преузима просвјетитељски свјетоназор, човјек почиње кројити властита правила и измишља властите вриједности које намећу свима, данашњи примјер тога су тзв. људска права. Да би се Славени заштитили од лажи и страних утјецаја, неопходно је да Славенска држава усвоји Православну вјеру на државној разини. Све секуларистичке замисли које су дошле у широку употребу захваљујући просвјетитељству морају бити јавно осуђене од стране државе и на све људе који их распрострањују морају се примијенити прописане мјере за велеиздају.

ПРАВА

Људска права су користан примјер који помаже да се боље предочи либерално лудило. На први поглед изгледају безопасно. Зар ишта може бити лоше у томе да дјеца имају право на образовање или људи право на живот? Опасност је у томе што су та правила створили људи, те се она темеље на људским вриједностима које се постојано мијењају у оном смјеру којем врагу највише одговара. Тако су ствари које је друштво сматрало потпуно настраним постале људска права. Захваљујући људским правима содомија се штити и оправдава, убијање дјеце и болесника се штити и оправдава, међународна заједница либерала и сотониста присиљава народе различитих култура и вјера да се потчине њиховим правилима. Наравно либерали и њихова људска права неће стати на оправдавању убојства и разврата разних врста, може се очекивати да ће педофилија у сљедећих неколико десетљећа постати потпуно уобичајено људско право. Народ који прима вриједности просвјетитељства није слободан већ је роб свјетског сотонистичког поретка. Славенска држава неће признавати никаква људска права. Славенске вриједности ће бити законски утврђене искључиво одредбама одозго и бит ће осигуране одредбама које су нужне за Славенски опстанак.

СУД

Данас било тко, тко има више новца, има већу предност на судским спровима. Готов да сами одвјетници и суци у тренутном стању дјелују попут наметника. Њихов циљ није проналазак правде и истине, већ зарада новца што значи да невиног човјека лако проглашавају кривим, бране штићеника под сваку цијену чак и ако је без сумње крив, лажу, варају, подмићују, томе треба стати на крај. Циљеви суда и свих државних службеника морају прије свега бити истина и правда и у ту сврху судови морају бити уређени. Сваки судац јест осматрач провођења правде. На суду уз суца присутна је skupина савјетника с којом се судац савјетује. Коначну одлуку о исходу пресуде доноси судац. Судац уз помоћ Бога суди правилно. Оптужени се на суду заступа сам ако је за то душевно способан, ако није тада га заступа његов законити заступник. Законити заступник јест или рођак оптуженика или скрбник чија је главна задаћа помагати оптуженом ако оптужени сам себи не може помоћи. Све пресуде се примјењују на дан доношења. Морају бити присутна два или три свједока да би судац могао доћети пресуду. Судац мора пресудити у најкраћем могућем року, ако тако одлучи може пресудити одмах на лицу мјеста злочина.

КАЖЊАВАЊЕ

По тренутном суставу у већини Славенских држава законопријеступнике који су починили казнено дјело одводи се у „затвор“ гдје се догађа једна од двије могућности:

1. У затвору држава уздржава затвореника који не ради ништа корисно.
2. У затворском суставу затвореници се изабљују и одрађују казнени рад у нељудским увјетима.

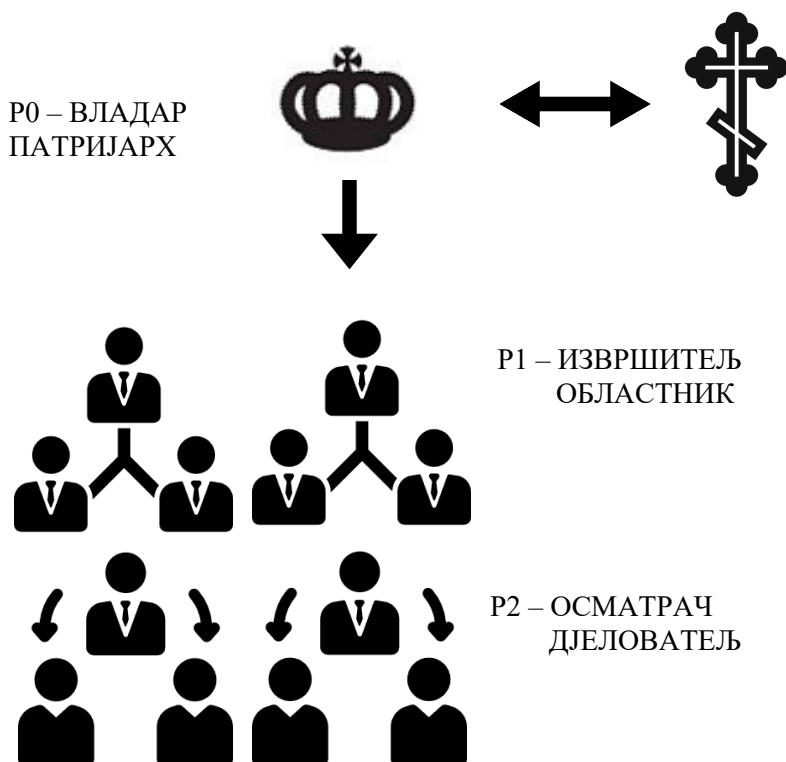
Бескорисни затворски сустав чини више штете него користи тиме што челичи затворенике врши улогу мреже за умрежавање и продужетак незаконитих радњи након одслужења казне. Потребан је нови сустав кажњавања. У случају да је човјек начинио штету предмету и не може је тренутно отплатити, бит ће послан на рад док не отплати штету. Рад укључује или рад за особу чији је предмет оштећен ако је та особа власник подузећа, ако није тада ће законопријеступник извршавати свој рад у једној од дјелатности из поља достојанства. Свим затвореницима који извршавају казну бит ће пружени достојни увијети и плаћа одређена платном лествицом. Велеиздајом се сматра сваки чин Славенског држављанина којим је Славен намјерно хтио угрозити живот другог Славена или независност Славенске државе. Страним обавјештајцем се сматра сваки страни држављанин који настоји угрозити Славене или Славенску државу. На велеиздајнике и стране обавјештајце примјењује се смртна казна. Било која имовина велеиздајника и страног обавјештајца запљењује се, ако је обитељ страног обавјештајца била присутна у земљи тијеком извршења казног дијела, сви чланови обитељи бит ће трајно изгнани из Славенске државе, одузима се и сва имовина велеиздајника, обитељи велеиздајника онемогућава се право на насљедство имовине.

Врсту и тежину казне за злочинце, који су покушали оштетити Цркву, одређује Црква, држава извршава одређену казну. Сви остали злочини који не спадају под наведене скупине кажњавају се новчаном казном у случају немогућности плаћања примјењује се мјера обавезног рада док се дуг не исплати. Ако се одређени злочин узастопно понавља, тада се примјењује мјера изгнанства. Ако је дијете починитељ злочина који се иначе кажњава смртном казном, на цијелу обитељ примјењује се мјера изгнанства.

ВЛАДА

Већина држава данас примјењује један од најгорих начина владања које је човјек икада измислио – либералну демократију. Тај сустав замишљен је тако да грађани бирају своје представнике који потом у њихово име гласањем одлучују о њиховој судбини. Обично побјеђују не они који желе најбоље за народ него они који су уложили највише новаца у пропаганду и политичаре. Они који улажу надмећу се око тога тко ће више својих човјечуљака поставити у управљачка тијела, политичари су њихово власништво. Изабрани политичари нису ни наручито политички писмени, они су мамонови војници, занима их само новац. О самим улагачима јавност не зна готово ништа. Недопустиво је да власт буде потчињена непознатим силама. Саме политичке странке надмећу се око ситних разлика да би пружиле привид избора и на крају све воде Славене у пропаст. Тренутни начин власти представља потпуну људску самовољу која се одражава у законодавству, чим су дошли на власт либерали су поставили свој устав и укинули Божије законе. Славенска држава неће имати ни странака ни парламента. Политика се унутар Славенске државе више неће разматрати. Сврха одлука које Славенска влада донесе јест очување предаје и осигуравање Славенског опстанака. Влада Славенске државе састоји се од једног Владара и одређеног броја извршитеља. Владар пише и одобрава нове законе, те представља све Славене на међународној позорници. Сваки одобрени закон предаје се на увид извршитељима. Закон се потврђује тада када га сви извршитељи потврде. У случају да нетко од извршитеља одбија потврдити закон, мора обранити своју одлуку, ако је неуспјешно обранио одлуку, мора потврдити закон. Извршитељи могу написати и предложити закон владару који потом одлучује ако ће га одобрити и послати на увид осталим извршитељима.

Владар поставља и уклања, све извршитеље и представнике сталежа по потреби, осим представника црквеног сталежа. На свакој расправи о доношењу нових закона присутна је и скупина дјелитеља која може исказати своје мишљење, то је потребно како би извршитељи чули мишљење некога тко се не бави управљањем државом. Владар може одредити свог насљедника но тада се прмјењује исти поступак као и код доношења новог закона. Ако владар није изабрао насљедника, патријарх одређује новог владара. Сљедеће је стабло поретка државне управе од разине 0 до разине 2

На разини управљања 0 налазе се владар и патријарх. Владара смјењује искључиво смрт, патријарха кроз изванредни поступак може смијенити вјерски staleж. На разини 1 налазе се извршитељи и областници, њих поставља и смјењује изравно владар. Извршитељи и областници постављају и смјењују осматраче који се заједно с дјеловатељима налазе на разини 2 управљања. Дјеловатељи бирају сами себе на добровољној основи, ако постоји више људи који желе бити на истом мјесту тада осматрач произвољно поставља дјеловатеља.

РУКОПОЛОЖЕЊЕ

Некоћ давно Славенски владари примали су власт од Бога кроз рукоположење, тим чином јавно су објавили да власт долази одозго и спушта се на доле(како на небу тако на земљи). Владари су себе потчинили Божијим законима. У данашњем времену некадашњи сустав власти је окренут наглавачке, сада покушавају увјерити народ да власт долази одоздо (како на доље, тако горе). То вјеровање је чисти сотонизам, из тог сотонизма у коначници исходи и сам либерализам и сва остала одвратна модернистичка усмјерења која се заснивају на просвјетитељству. Држава не може постати независна без потпуног усвајања предаје што укључује чин рукоположења владара. Чак и када би се држава ослободила од свих вањских непријатеља, без рукоположења, лако постаје жртва самовоље народа и владара. Како је то изгледало када владари и народи владају по властитој самовољи, показала је повијест. Наступит ће вријеме када ће будући Славенски владари опет владати, не зато што им је попуштено већ по благослову и милости која долази одозго. Тако нови владар не може бити одабран без благослова.

СЛЕТ

Слетови су сазиви владе на којима се доносе нови закони и рјешавају остале текуће потешкоће. Слетове сазива и предводи владар. Владар и извршитељи су присутни на свим Слетовима, свој рад свакодневно обављају на мјесту гдје се одржавају слетови. Остали представници сталежа, већину својег времена проводе на пољу и у својим дјелатностима. Тако ће областници проводити свој радни дан у својој области, гдје ће израђивати нацрт за развитак области, путоват ће облашћу и надгледати њен развој, други представници сталежа примјерице осматрач градитеља, надгледа и обилази све подвиге градње у земљи, разговара са осталим градитељима, и власницима те осигурава добре увијете рада. Улоге представника сталежа нису чисто управљачке природе, напротив њихов свакодневни рад на пољу неопходан је за Славенски опстанак, зато се посматрача и областника позива на слет само тада када се нови предложени закони тичу њиховог поља рада. Када се позову на слет заједно са извршитељима савјетују Владара о предложеним законима везаним за њихово поље дјелатности. Дјеловатеље се као свједоке позива на слет тада када постоји потреба за провјером правилности рада.

Двоглави орао представља сустав у којем се власт дијели између Цркве и владара уз Божији благослов.

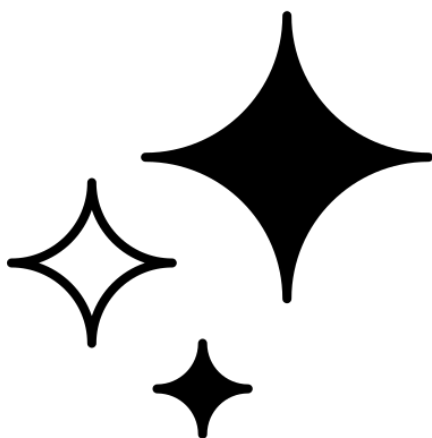
ЗАКОНИ

Када се приједлози одобре постају закон. Закони се дијеле на вјерске и државне законе. Држава проводи државне законе кроз извршитељство правде. Државни закони стварају се на темељу нужности рјешавања тренутне потешкоће, нпр. закон о Славенима ван државе створен је зато што је тренутно нужен како би се осигурао Славенски опстанак. Државни закони подложни су измјени зато што исходе из тренутне нужности, тако ће закон о Славенима ван државе бити укинут када више не буде нужен. За разлику од државних закона вјерски закони доносе се на темељу истините Истине, вјерског наука који исходи из предаје. Вјерске законе предлаже извршитељство вјере. Вјерски закони нису подложни промијени, истина се без обзира на вријеме, људе и остале услове не мијења. У случају да се докаже да било тко од владиних дужносника настоји измијенити вјерске законе, дужносник се истог трена смјењује и кажњава по закону. Примјери вјерских закона: Закони уморства, лажног свједочења, зајма, крађе, богохуљења, скромности и многи други.

РАЗУМИЈЕВАЊЕ

Разумијевање јест једно од најважнијих услова рада за све сталеже који раде под изравном државном управом, што је њихова одговорност већа, то њихово разумијевање треба бити веће. Већина људи данас живи у неком свом мјехурићу стварности и из њега не излазе. То је мање више увијек тако било, но у либерализму поприма свој најгори облик. Примјерице у већем дијелу повијести већина људи се бавила својим занатом, нису имали много времена за разумијевање свијета у којем живе, највише мислитеља тада је долазило од људи који су имали времена било да се ради о црквењацима или племићима. Данас људи имају и више него довољно времена да се баце у потрагу за Истином, да крену на тај велики животни подвиг, успркос томе већина људи никада не крене, то их не занима, занимљивија су им одјећа, игре, обућа, кола, друштво, пиће и остале испразне ствари на које трате своје вријеме. Не постоји никакав разлог да претпостављамо да ће се нешто измијенити по том питању, већина ће се увијек бавити једноставним питањима и занимањима. Државници почевши од војних часника до представника сталежа, морају имати искру за откривањем истине, за знањем, за разумијевањем, овакве људе природно занима поље метафизике и знањељубља које се бави суштинским питањима. Понекад је погрешно постављати људе на положаје службе искључиво на темељу њиховог радног искуства, радно искуство као што је назначено има своју важност, прије свега зато што човјек који води није једноставно надређени који краде вриједност већ је вођа који се својим радом уздигао на мјесто вође. Данашњи је сусав на такве положаје поставио насилнике, људе који нити имају радног искуства нити су способни мислити и разумјети.

Знатижеља, трагање за истином, знањем, постојано тежње ка добру, витештво и част нису нешто што се стече радним искуством, то није нешто што се може научити. Такво разумијевање је дар додијељен одређеном броју људи. Једино они, који су показали дар разумијевања, и преданост радом, могу ступити у државну службу.

СЛУЖБА

У либералним државама политичарење је изнимно уносан посао. Осим што политичари и поједини остали државни службеници имају огромне плаче, такођер краду и примају новац са стране. Оно што је требао бити частан посао посвећен служењу, постао је неки облик трговине Славенским робљем. Умјесто да се залажу за Славенски народ, само гледају како ће више зарадити. Сви људи коју извршавају службу Славенске државе морају бити душевно и духовно здрави како би обнашали своје дужности, њихово душевно и духовно стање провјерават ће се сваких шест мјесеци. У случају да се устврде неправилности, службеници се шаљу на лијечење и одстрањују се са службе. Државним службеницима није допуштено посједовање приватне имовине. Њихова властита имовина ограничена је на један дом. Примања свих државних службеника ће бити у дољњем дијелу љествице примања, осим извршитеља који неће добивати примања. Овај пут не зато што је вриједност њихова рада мање вриједна него зато што се морају одрећи самовоље како би правилно извршавали своје дужности.

ИЗВРШИТЕЉСТВО

Извршитељства представљају разне гране државне управе. Њихова задаћа јест провођење и предлагање нових закона, олакшавање управљања државом, вршење надзора, пријављивање неправилности и савјетовање Владара. На челу сваког извршитељства налази се један извршитељ. Струка извршитеља повезана је с извршитељством у којем служи, тако ће нпр. извршитељ обране увијек бити војник, извршитељ здравства ће бити лијечник итд. Све извршитеље поставља и смјењује Владар, сви извршитељи одговарају изравно Владару.

Извршитељство вањских дјела одговорно је за управљање над договорима и осталим вањским односима Славенске државе. Главна задаћа је остварење и ширење Славенских вриједности и циљева у иноземству и заштита Славена. Извршитељ вањских дјела предлаже и проводи законе и смјернице које је утврдила влада. То укључује одржавање односа с другим земљама, скалапање договора и преговарање о међународним споразумима, помаже Славенима који су у иноземству у случају невоље или хитног стања, попут природних непогода и рата. Ради на набави нужних добара и господарској сурадњи с другим државама, извршава обавјештајну службу у страним земљама за вријеме мира. Помаже Славенима у иноземству да се врате назад у државу. Провјерава да ли особе које желе добити Славенско држављанство испуњавају све увијете.

„РЗРБЗР+ШЗРР РРРРЗР+
РЗРБЗР+ШЗРРР+ РЗ РРРР
РБЗР+ШЗРР“

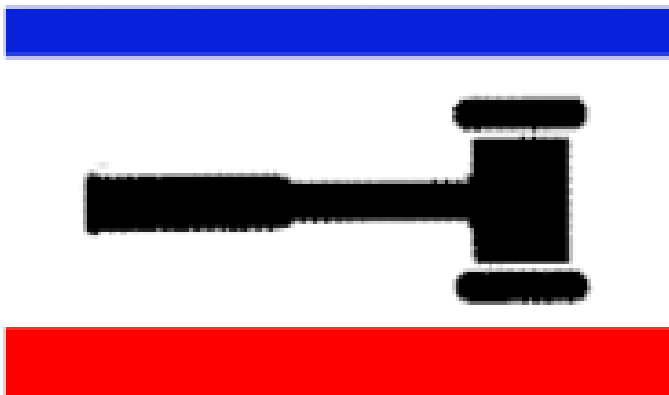

„**ደግሞ የፍጥነት ምድብ ምርጫ**”

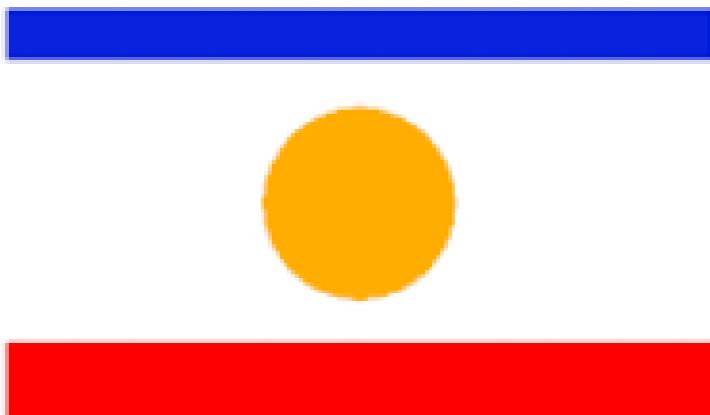
Извршитељство обране води, развија и оспоскрбљује војску, проводи војне подвиге, осигурава опрему и обуку за припаднике оружаних снага, брани државу од вањских пријетњи и напада, развија обрамбене способности државе, укључујући, набаву и израду оружја и нових начина обране. Извршитељ обране предлаже законе који утјечу на развој војске.

„ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ЗА ПРОВЕЊЕ РАДОВА ЗА ОДБРАНУ“

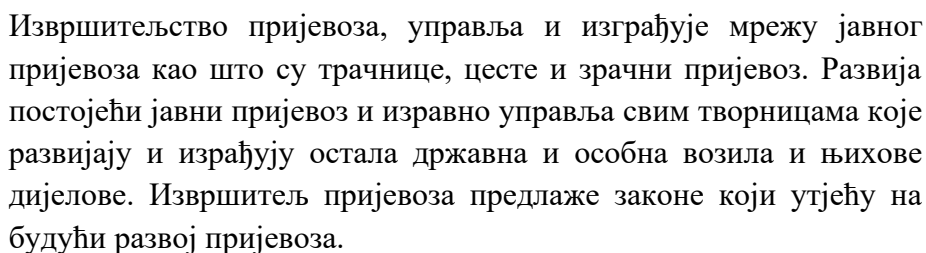
Извршитељство правде управља судовима и осталим тијелима задуженим за провођење државног закона и свих одобрених државних законских приједлога. Осигурава да се све одредбе које се односе на државни закон праведно спроведу и одржавају те испитује нове законске приједлоге. Одређује казну и проводи кажњавање над законопријеступцима који су прекршили државни закон, управља и надгледа поље извршавања казненог рада. Извршитељ правде предлаже законе који изравно утјећу на поступак провођења будућих закона и извршавања казни.

„ሀተጽፃ ጼፅፈ ጥፃፂ ፀሃተ ፆፀፆ
ሀፔፆ ጥተፌ ጥፃፃጸ ፈ ቀጥፆጸፆ“

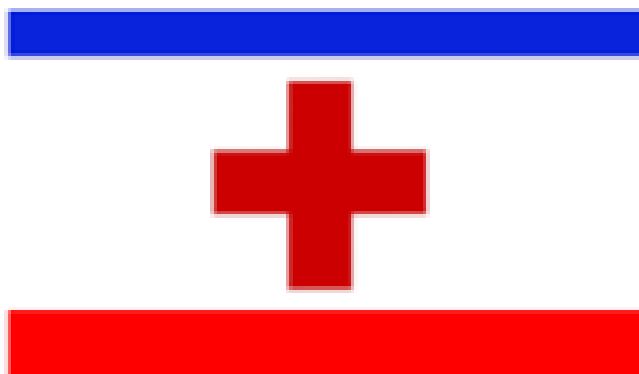

Извршитељство господарства извршава све одредбе које утјећу на господарство попут преузимања и додјеле твртки, постављања распона вриједности производа и лjestвице вриједности за све дјелатности. Управља увозом и извозом добара и улагањем у подuzeћа. Управља банком, исписује новац те провјерава вриједности добара и рада. Извршитељ господарства предлага нове законе који утјећу на развој господарства.

„ЉБДБДРДД ДДДДДДД ДДДДДДДДД
ДД ДДДДДД
ЉБДБДРДД ДДДДДДД
ДДДДДДДД ДД ДДДД“

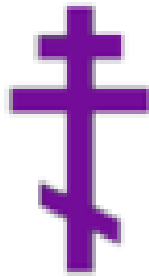

71

Извршитељство здравља, управља болницама, лијечи болести тијела, врши провјере и лијечење тјелесног стања, те одлучује о одобравању хране, лијекова и осталих производа који имају утјецај на здравље. Врши основне провјере здравствене способности за обављање рада у одређеној дјелатности.

„ᲘᲗᲗᲗᲗᲗ ᲗᲗᲗᲗᲗ...”

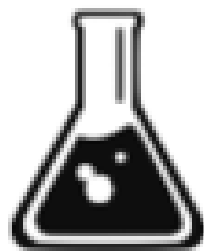
Извшитељство вјере, управља вјерском стражом и предлаже вјерске законе, изравно управља свим тијелима задуженим за провођење вјерских закона, провјерава да ли су државне одредбе у складу са вјерским законима. Неправилности пријављује влади која потом утврђује тачност неправилности и уклања државни закон или одредбу која изазива неправилности. Спрјечава и истражује прекршитеље вјерских закона, одређује казне и проводи кажњавање над свим законопријеступницима који су прекршили вјерски закон. Врши провјере душевног и духовног стања, збрињава и лијечи све душевне болеснике и клонуле духом. Надзире остале вјерске скупине у држави те управља свим државним вјерским дјелатностима.

„በጽሕፍሮቻችን ዋናው የጾባዊ ጾታ
ጾታ ልዩነቶችን ማረጋገጥና ልዩነቶች
የጾባዊ ጾታ“

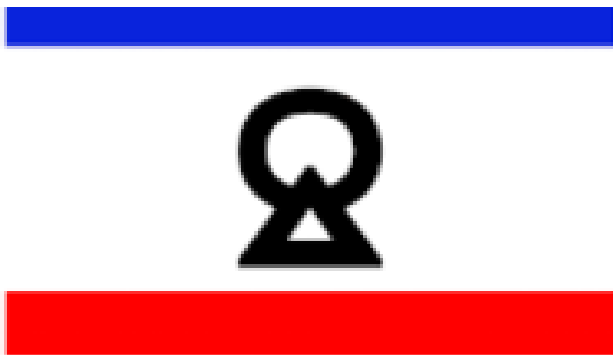
Извршитељство посјетитеља управља са странцима који се налазе у Славенској земљи или ју желе посјетити. Сваком странцу додјељује број и посјетитељску значку те прати њихово дјеловање унутар државе. Одређује колико дуго могу остати у земљи, која мјеста смију посјетити те их изгони из земље ако се утврди да су починили прекршај. Извршитељ посјетитеља предлаже законе који се односе на посјетитеље.

„ᄒᄃᄆᄃᄃᄃᄃ ᄆᄃᄃᄃ ᄃᄃᄃᄃᄃᄃᄃ
ᄃᄃᄃᄃᄃᄃᄃ ᄃᄃᄃᄃᄃ ᄆᄃ ᄃᄃᄃᄃᄃᄃᄃᄃᄃ“

Извршитељство наука, изводи образовне поступке, разрађује нацрт образовања те осигурава његову каквоћу. Проводи знанствена истраживања и провјере опћег знања. Управља свим установама задуженим за образовање и одгој дјеце. Савјетује родитеље и предлаже дјелатности које највише одговарају ученицима. Извршитељ наука предлаже законе који утјећу на образовање и научно-истраживачке дјелатности.

„ӨөР+РӨЭ ЭЭ ӨӨӨӨ”

Извршитељство личности, штити и потиче Славенске обичаје, одржава прославе, јавна догађања везана за Славенство, чува Славенску личност, надзире и одржава поља попут умјетности, гласбе, повијести, језика, одијевања, градње и пријављује стране утјецаје. Извршитељ личности предлаже законе који утјечу на заштиту Славенске личности.

„ᲞᲗᲑᲒᲑ ᲑᲕᲗᲗᲗᲗᲗᲗᲗ ᲑᲗᲗᲑᲑ Თ
ᲗᲑᲑᲑᲑᲑ ᲞᲗᲑᲒᲑ ᲗᲕ ᲑᲗᲗᲑᲑ”

„የተጮ የጓደኛዎ ፍጡራዎች ለጽሁፍ ፍጡራዎች
ሕይወት”

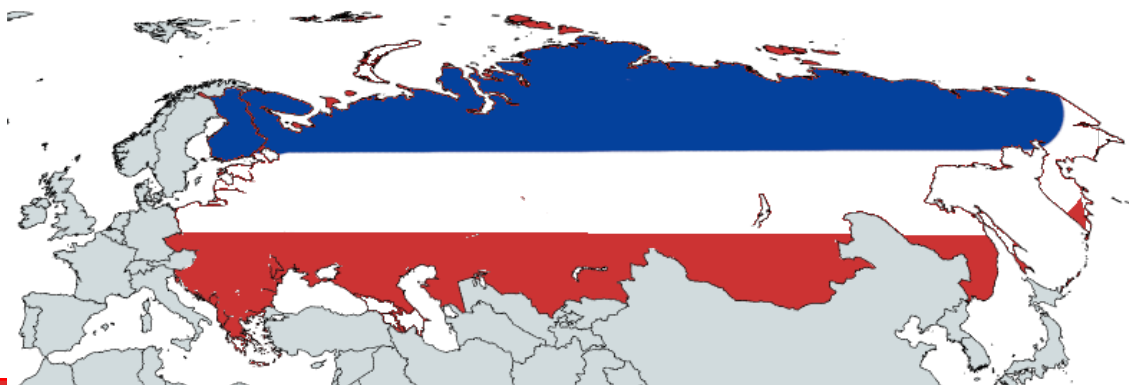
МЕЂУНАРОДНИ САВЕЗИ

Неки од најутјецајнијих међународних савеза који постоје су УН, БРИКС, НАТО и ЕУ. Све су то просвјетитељска тијела која су настројена против Славена. Да би Славени били слободни, морају се под сваку цијену ослободити од њиховог утјецаја. Славенска држава неће имати никакве односе с просвјетитељским тијелима, свим њиховим огранцима ће бити забрањен рад одмах по ослобођењу Славенске државе. Зато што просвјетитељство није само Славенски непријатељ већ непријатељ свих народа свијета, Славенска држава ће створити властито међународно тијело чији је циљ уништење свих тековина просвјетитељства. Овом Савезу могу приступити све протупросвјетитељске државе. Међународни савез Славенске државе представља начин одржавања пријатељских односа са свим државама које не задовољавају све увјете да би се сматрале државом савезног подријетла.

САВЕЗНА ДРЖАВА

Под државе савезног подријетла спадају све државе с којима Славенска држава тргује. Овим државама се може одобрити отварање властитих подузећа унутар Славенске државе у случају да Славенска држава не може сама одржавати иста подузећа. Страна подузећа дужна су пратити сва остала правила као и Славенска подузећа. Како би то било могуће, државе савезног подријетла морају бити у потпуности уклопљене у господарство Славенске државе. Грађани држава савезног подријетла добивају одређене повластите попут лакшег кретања или дужег боравка у Славенској држави. Државом савезног подријетла може се сматрати само протупросвјетитељска држава која граничи са Славенском државом или другом државом савезног подријетла те примјењује одговарајуће одредбе, за опстанак и заштиту властитог народа, које је одредила Славенска држава.

МЕЋУГРАНИЦА

У међугранично подручје припадају све земље које се налазе између јужних и источних Славенских земаља, у балтичка подручја спадају све балтичке земље. Ова подручја су кључна за оснаживање копнене повезаности Славенске државе те као таква с њима мора бити успостављен добар однос. Један од начина на који се може побољшати однос с тим подручјима је кроз посебне господарске односе. Балтичке и међуграничне земље ће постепено трговањем постати укључене у Славенско господарство. Други начин за побољшање односа је повећање броја Славена који живе у тим државама. У коначници циљ је постићи договор о слободном пролазу и дјеловању Славена на овом подручјима. Када се постигне одређен ступањ усклађења господарских закона и правила, те државе ће бити у потпуности уклопљене у Славенско господарство, то ће наведеним државама пружити независност од страног утјецаја. Народи наведених држава бит ће заштићени од нељудских просвјетитељских утјецаја. Коначно ће добити могућност да живе у миру, по предаји, у потпуној слободи од угњетавача који им намећу своје мисли и начин живота. Побољшање односа ће такођер повећати сигурност и повезаност Славенске државе.

ЧУВАР

Славенска држава ће бити једна од најјачих свјетских сила, с великом моћи долази велика одговорност. Не треба се заваравати и посезати за проширивањем земље или утапањем других народа. Циљ Славенске државе је да се заустави глобализација. Велики је циљ очувати разне народе свијета од утапања и тихог покоља, било да се ради о неком просвјетитељском злу које свијету пријети данас или некој помахниталој врсти Славенства која гута све пред собом. Одредбе против мијешања нису ту да би заштитиле Славене јер Славена ће тада у односу на мањинске народе, који се налазе у близини, бити барем десет пута више. На примјер могуће утапање Грка којих је данас около 10 милиона не представља никакву пријетњу Славенској личности али свакако представља пријетњу свијету народа. Разни народи у свој својој разноликости и разноврсности представљају врсту осигурача која спрјечава да се човјечанство доведе у стање у којем је било прије распада бабилонског торња. Сви мисаони правци новијег доба, заговарали су и заговарају или уништавање других силом, мијешање или тихи покољ попут утапања народа, када се таква мисао доведе до својег природног закључка, на крају на свијету остаје само један народ који господари земљом и покушава се уздићи изнад Бога. Славенска држава ће заштитити све неславенске савезнике од пропадања и нестанка. На овај начин могуће је успоставити дружбу народа која признаје и прихвата различитости духова народа и ради на очувању њихових личности, то је права дружба и братство а не она просвјетитељска гдје се на човјечанство гледа као на животиње које треба растопити у котлу. Славенска држава брижно пружа заштиту свима који је затраже, нити један народ не држи као таоца и никог не присиљава зато одредба о очувању народа има изнимку која се примјењује ако савезна држава сама одлучи да не жели бити заштићена од пропадања.

ХЕЛМ

Сукоб између Славена и осталих народа хелма један је од многих повијесних сукоба који су се одвили на хелму али није један од мање важних. Неславени попут албанаца су се проширили кроз многе Славенске земље, у већим бројевима присутни су на косову пољу, црној гори и македонији. У неким Славенским земљама њихови бројеви полако расту, у другим стоје на истом мјесту, у албанији свакако опадају. У случају да албанија уђе у еуропску унију изгубит ће још више људи као што је то био случај с осталим Славенским и неславенским државама хелма. И тако се данас хтјели или не хтјели неславенски народи хелма налазе у сличном стању као Славени. Ако ствари наставе тећи током којим тренутно теку, албанци ће исто као и Славени бити истребљени кроз сљедећих сто година па можда и раније. Приликом постизања независности, Славенска држава ће осигурати независност за неславенске државе хелма, у сурадњи са тим државама сви албанци и остали неславени који тренутно живе на Славенској земљи бит ће премјештени у своје државе како би помогли са изградњом своје нове државе. Све неславенске државе на хелму ће у коначници постати дио држава савезног подријетла.

СВИЈЕТ

Около Славенске државе потребно је створити заштитни обруч, тако да што више држава које граниче са Славенском државом, буде укључено у државе савезног подријетла. Тешко је предвидјети у којем ће стању бити остатак свијета у вријеме неовисне Славенске државе. Постоји много могућности и оне се не могу све укратко описати. Зато ће бити описано само неколико случаја. У првом случају либералне државе су преживјеле те су још увијек присутне у Еуроци. Можда су још увијек задржале свој назив и изглед заставе и језик но њихово становништво се свакако измијенило. Некадашњи већински народи тих држава сада су у мањини. Либералне државе ће бити у непријатељском односу са свим осталим протупросвјетитељским државама па тако и са Славенском државом. С просвјетитељским државама Славенска држава неће трговати нити ће с њима имати било какве друге односе. Постоји могућност да просвјетитељске државе нападну Славенску државу у том случају предстоји дуги рат. Постоји могућност да неке од тих држава постану нелибералне у том случају с њима ће бити могуће преговарати. Постоји могућност потпуног распада либералних држава, ако се таква прилика укаже Славенска држава ју мора искористити. Највјеројатније је да ће се либерализам најприје распасти у афричким државама. У добром дијелу афричких држава либерализам је још увијек у својем раном облику развоја, није се успио у потпуности укријепити у народима који тамо живе. Славенска држава ће радити на успостављању добрих односа са афричким државама које су вољне успоставити односе. Обрадиве афричке површине и њихова храна ће бити изнимно корисне. Славенска држава ће понудити своју помоћ свим државама које желе уклонити просвјетитељска усмјерења и постати самосталне.

ОБЛАСТИ

Одмах по укидању република и стварању Славенске државе бит ће створене области Славенске државе. Сврха области је да подијели земљу на више управљачких јединица да би било лакше управљати земљом. С већим бројем области повећава се сложеност управљања, зато ће њихов број бити сведен на одговарајућу вриједност. Улога области јест искључиво побољшање и убрзавање развоја земље. Области се по потреби могу додавати или укидати, области не чине различите државне предмете као што то данас чине нпр. Републике унутар руске федерације. Краљевина Југославија показала је што се догађа када област постане политички предмет. Посљедице договора цветковић-мачек биле су знак слабљења државе, марксисти су најавили смрт Југославије тиме што су ју раскомадали на републике. Славенска држава, није конфедерација или федерација већ једна у потпуности уједињена, недјељива држава. Не постоји никаква основа да се некадашњим републикама да нека посебна независност или законодавне овласти унутар Славенске државе, не само да не постоји основа већ је и штетно, Славенска држава није основана на више народа већ на једном једином Славенском народу, она је природна држава, није умјетна као данашње републике. Славенска држава утврђена је на Славенском народу а не на некаквим произвољним правилима, измишљотинама, приказима, као што је случај с либералном државом. Границе области неће одговарати повијесним границама република, већ ће ради повећања учинковитости бити одређене по потреби. Постојат ће посебан скуп области у које улазе све оне области које су биле дио руске федерације до 2014 године, изворне мањине у тим областима уживат ће посебна права. Свакој области ће бити додијељен један представник сталежа. Представници сталежа чија је дужност управљање и развијање области називају се областници.

БОСНА

Босна је задњи дио СФРЈ који је преживео у ушао 21. стољеће. Та тужна земља и њен народ представља одличну слику о ономе што се догађа када странци и стране мисли завладају Славенском земљом. Умјесто уједињене снажне државе која служи Богу и чува свој народ, тамошњи Славени су кроз неку црну чаролију од земље гдје је одувјек живо један Славенски народ створили три различите приказе. Држава БиХ користи три народа као варку како би оправдала своје наметничко постојање. Сви ентитети БиХ су грађански и могу додијелити грађанство било коме. Тијеком доба СФРЈ Босна и остале републике СФРЈ су у потпуности пребачене на либерализам а то осигурање Славенске народности и опстанка Славенског народа која је краљевина некоћ пружала полако је ишчезло. Мало људи је то примјетило а још мање људи схваћа зашто се то мора измијенити. Да ли ће се будући црнци у БиХ изјашњавати као Босанци, Бошњаци, Хрвати, Срби или нешто четврто то је питање њихова избора, исто као што је то данас питање за Славене БиХ и остале Славене. Као тада с Босном данас се исто стање пресликава на остале Славенске сукобе.

ЧОВЈЕЧАНСТВО

Подјела човјечанства на тзв. расу још је један од просвјетитељских изума који су осмишљени да би поробили човјека. Прије либерализма Еуропа је била знана као континент који се састојао од много разних родова углавном Славена, Германа и Латина али и многих других. Измишљена либерална раса послужила је као одлично средство за уништавање разних еуропских родова, то је данас највише видљиво на примјеру америке али и сама Еуропа је већ на путу распада те ће ускоро њени родови бити у истом стању као американци данас. Оно што су некада били Славени, Германи и Латини, у америци постали су „бијелци“ њихова личност је у потпуности избрисана. Либерална пропаганда тзв. бијеле расе прво се односила на англо-саксонце и жидове те је постепено као куга прешло и на све остале еуропске родове који се до тада нису сматрали бијелима. Не само да се латини и Славени нису сматрали истом расом као тамошње германско становништво, већ су били омаловажавани и прогоњени зато што су другачији. Када говоримо о Славенском народу, увијек имамо на уму Славенски Род. Славенски Род представља Славенску личност, не постоји никаква материјална „надразина“ која превазилази Славенски род. Истина је да сви еуропски родови као и сви родови човјечанства произлазе из једног извора, но они су различити, имају различите духове, није оправдано стављати их све на исти куп и претварати се као да су исти. Након што је успостављена лаж бијеле расе и сви различити еуропски родови бивају избрисани са лица земље, данас више готово нитко нема правилно поимање Славенског рода, либерали прелазе на сљедећи корак гдје се покушавају отарасити свог изума расе који им више није потребан па тако сада тврде да раса не постоји тј. да су сви људи исти, по свему једнаки. Славенска држава вратит ће Славенском народу изворно поимање родова и заштитити народ од старог и новог либерализма.

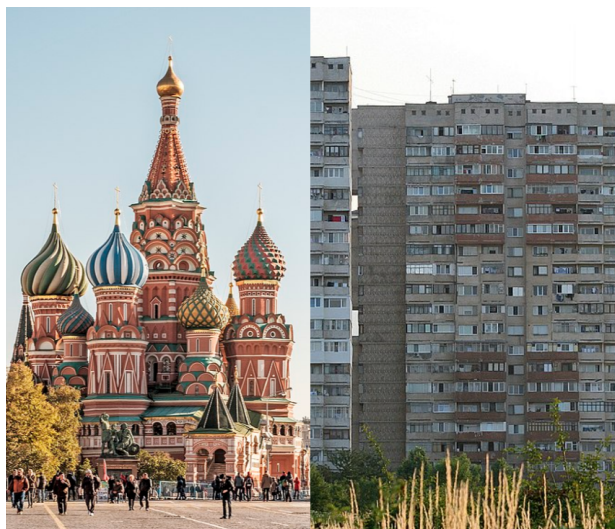
ОДИЈЕВАЊЕ

Утјецај либерализма очит је када се посматра начин одијевања народа данас и прије. Давно прије либерализма сваки народ је имао своје властите ношње, оне су биле посебне за тај народ и биле су производ народне мисли, још један од многобројних одраза народног духа. Потом како је вријеме текло и либерализам је све више повећавао свој утјецај, Славени су почели носити све мање властите ношње а све више уједначена одијела и хаљине. Такав начин одијевања на западу је готово у потпуности истријебио народне ношње. Али чак када би успоредили тај начин одијевања са данашњим већина људи би мислила да су се људи у то вријеме одијевали господски и свечано, мушкарци су често носили лијепа одијела а жене су носиле лијепе хаљине. Као што је раније било назначено, либерализам никада не стаје увијек се постојано мијења па тако ни ту није стао. Дошли смо до тога да људи данас шетају полуголи и то је за друштво постало сасвим уобичајена појава. Славенска држава ће учинити да народна ношња поновно постане дио свакодневице те ће кроз законе о скромности, осигурати да се људи пристојно одијевају.

ГРАЂЕВИНЕ

Слична ствар као с одјећом догађа се и с начином градње. Грађевине и њихов начин градње исходе из мисли која влада народом. Може се видјети да се повијесне грађевине значајно разликују од данашњих. Државе су прије придавале много више пажње изгледу грађевине, оне су биле маштовите и лијепе, с доласком модернизма то се промијенило. Умјесто на лијепоту и јединственост грађевине, либерализам се усредоточује на искористивост и једнакост. Па тако данас у америци нпр. можемо видјети хрпу кућа које изгледају у потпуности исто. С модернизмом дошло је доба небодера, који су грађени као стамбене коцке. Занимљиво је то да начин градње увјерљиво показује у каквом су односу различите мисли. Марксистички начин градње је такођер дио модернистичког начина градње, усредоточује се на једнакост и искористивост па тако производи оне тужне сиве зграде. Славенска држава ће примијенити Славенски начин градње, боја ће се вратити у градове и села, жељезна стабла ће бити замјењена правим воћкама.

КЉУЧ

Вјера, обитељ и народ, најважније су мисли које сви Славени морају имати. Вјера пружа обитељи и народу основу, штити обитељ и народ од страних штетних утјецаја и најважније кроз предају пружа увид у истиниту Истину. Обитељ је основа и извор сваког народа јер сваки народ који данас постоји, почео је као једна обитељ. Баш као и мала обитељ и велики Славенски народ је крвно везан зато се Славенски народ може сматрати проширеном обитељи. Изнимно је важно да се наведене вриједности уважавају у наведеном редослиједу у случају да се и једна од наведених вриједности избаци или да се њихов редослијед уважавања промијени, просвјетитељске мисли ће опет продријети у народ. То се догодило нијемцима који су хтјели направити нелибералну државу по другом редослиједу. Њемачка је потчинила вјеру народу и користила ју је као оруђе, била је секуларна, усвојила је једну од основних вриједности просвјетитељства посљедишно томе нијемци су преузели еугенику, дарвинизам и остале просвјетитељске глупости попут материјализма којег су примили када су покушали потчинити Бога својој крви. Да је њемачка побиједила у другом свјетском рату, она би преузела просвјетитељске мисли у још већој мјери, тако би се опет нашла на истој путањи као данас и у коначници би истријебила властити народ. Некадашњи германољуби постали су бијели националисти, ова претворба се одвијала тијеком рата. Талијански фашисти, потчинили су и вјеру, народ и обитељ држави, тиме су их релативизирали и учинили безначајним. Да је Италија данас фашистичка држава, Талијани би имали све основне потешкоће које имају данас у својој либералној држави, довољно је да се само баци поглед на то што је њихов покрет чинио у Ријечи и Далмацији или то што су покушали учинити Етиопљанима.

ВЈЕРА

Главна сврха просвјетитељства била је у томе да ставе човјека на Божији положај, тиме су покушали одузети људима спознају истините Истине, знања, предаје и личности. Како би то учинили морали су напасти вјерску предају и Бога. Не разумљиво је тада како се неки могу борити против Бога и божијег откривења и истовремено тврдити да се боре против либерализма или да се боре за Славене. То су вукови у јањећој кожи. Било тко, тко промиче или вјерује у деизам, атеизам, поганство, пантеизам, агностицизам, хтио или не хтио прихваћа и промиче просвјетитељско лудило, које представља највећу пријетњу Славенима. Родновјерје је нажалост постало још један од начина кроз који просвјетитељство продире у Славенско становништво. Мало тога остало је познато о тој Славенској вјери и њеној предаји. То је довело до тога да они који желе бити родновријери сами измишљају вјеру, покушавају створити умјетну предају како би могли у нешто вјеровати, што доводи до просвјетитељске мисли да појединац има највећу власт и тако Славени, често чак и у добронамјерном покушају да оживе предају родновјерја, падају под утјецај просвјетљења. Уистину Славенима је доступ истинској Истини пружен кроз Православну предају која успијева сачувати и Славенски језик и обичаје кроз свој црквенославенски језик, глагољично, ћирилично писмо и богослужења. Захваљујући истинској Истини коју пружа предаја, отворен је доступ к Славенском Духу, без предаје не би био отворен доступ и Славени би се изгубили у духу времена као што су многи други народи то већ и учинили. Зато је било какво дугорочно постојање Славенске државе у којој Православље није заступљено као једина државна вјера, немогуће и осуђено на сигурну пропаст.

ОБИТЕЉ

Обитељ је основна вриједност која успорава просвјетитељство. Први корак ка роботизацији човјека је уништавање обитељи. Зато су данас напади на обитељ тако очити. Уништење обитељи се може постићи на разне начине, одузму једног родитеља, оба родитеља, омогуће лак развод или помијешају улоге родитеља. Један од начина на који то раде јест потицање жена на рад. Тако државни „одгојитељи“ заправо проведу више времена са дјецом него родитељи, то је недопустиво. Бити мајка је само по себи већ довољно тежак посао. Мајчинство ће се сматрати посебним послом. Мајке ће за једно дијете добити исти приход који остварује особа на 3 разини прихода. Дужност мајке је да се брине о својој дјечи. Чак и тај најнижи приход довољан је да осигура достојанствен живот једној особи. За свако друго дијете разина прихода која мајка остварује, повећава се за једну разину. Све док мајка има дјецу која су млађа од осамнаест година примат ће приход за ту дјецу. За просвјетитељску власт отац и мајка представљају велику опасност зато што преносе своје вриједности на дјецу, ове вриједности су изнимно опасне по просвјетитељство зато што се могу разликовати од просвјетитељских вриједности. Кроз сустав образовања просвјетитељска држава учинит ће све да усади своје вриједности у дјецу, у већини просвјетитељских држава, родитељи немају другог избора осим да пошаљу своју дјецу на обавезно прање мозга. Славенска држава омогућит ће свим родитељима да потпуно сами дома образују дјецу или уз државну помоћ ако тако одлуче, касније ће имати могућност похађати свеучилиште. Види се чиста мржња и пакост у начину по којем су просвјетитељски господарски сустави осмишљени тако у либералном господарству брза прехрана замјењује обитељски ручак а у марксистичком „друштво“ образује дијете. У сваком случају улога родитеља покушава се свести само на стварање дјеце.

ОРУЖЈЕ

Поступак посједовања властитог ватреног оружја потребно је знатно олакшати. Сваки Славенски држављанин, који прође испитивања која утврђују душевно здравље и духовну спремност, имат ће дозволу за купњу оружја које слободно може искористити на властитој земљи у самоодбрани. Већина просвјетитељских држава настоји постојано разоружати становништво зато што то смањује пријетњу од могуће побуне и омогућава држави да се иживљава над народом. Понекад долази до тренутака када човјек завршава у затвору ради самообране што је неправедно. У Славенској држави ако законити држачи оружја процјене да је употреба оружја нужна како би се спасио живот, имају дозволу да одмах примјене оружје.

ДОМОЉУБЉЕ

Домољубље се данас користи као умјетна замјена за Славенску личност. Људи природно теже за припадањем некој скупини. Либерализам је у потпуности сатрао свијест о родној припадности али не може допустити да мјесто гдје, постоји чежња за припадности, остаје празно јер би људи за њом трагали те би на крају дошли до истинске спознаје која их наводи ка припадности роду. Када је та рупа испуњена либералним надомјестком попут домољубља, мало обичних људи заправо осјећа чежњу за својим родом. Умјетна домољубна припадност у стварности се објављује као застава, пјесма, грб, државне границе, љубав према држави или земљи, шпорт, навијачке скупине, и неке тужне догађаје и сретна славља. Људи мисле да земља припада њима, да имају своју домоивину те да их окружују њихови земљаци који су рођени у истој земљи, изјашњавају се исто те уживају у истим глупим либералним обичајима. Личност домољуба своди се на просвјетитељство. Да би се искоријенио либерализам потребно је одбацити вид домољубља који се намеће. Земља без народа је безначајна, једина улога земље је да пружи добра помоћу којих Славени могу опстати. Шпорт и остале игре служе за ништа више осим за губљење времена и мазање очију, када се не би бавили навијањем бавили би се мудрим стварима, то је за сустан недопустиво. Лудило домољубља може се видјети на већини Славенских химни данас. Велика пажња придаје се земљи и њеној лијепоти а Славени готово да се уопће и не спомињу, а када се и спомињу химна се не позива на Славенски народ већ на приказу. Понекад се изрази национализам и домољубље могу користити наизмјенично. Не важно да ли се ради о културном, грађанском или етнонационализму, Свијет или држава су увијек главни предмет, држава намеће лажну личност народу и ствара привид народног духа. Тим поступком из једног народа може се створити безброј измишљених народа.

Од наведеног највише треба истакнути етнонационализам који чак када би се заснивао на правом народу опет са собом доводи просвјетитељске мисли, тврди да је материја крајња одредница народа, тај закључак доводи до разних сулудих закључака и до самоуништења народа. Сама држава није нужна, за Славенско постојање нити се из ње изводи Славенска личност. Славенска држава јест средство за постизање Славенског опстанка. Темeљ Славенства исходи из духа народа а не из неке ниже појаве попут крви, језика или културе.

УДРУЖЕЊА

Сва недржавна удружења која су до сада одржавала састанке иза затворених врата, у облику записника, звучног записа и снимка, морају објавити сав садржај састанака који је био доступан искључиво за чланове удружења. Ова одредба примјењује се на све прошле и будуће састанке свих недржавних удружења. У случају да удружења, не испуњавају захтјеве постављене овом одредбом, бит ће трајно затворена, њихов рад ће бити трајно забрањен а њихови чланови ће бити суђени за велеиздају. Сва удружења која су до постизања независности радила на подручју Славенске државе, а основане су у страној земљи или њихови оснивачи и чланови нису Славени, бит ће трајно затворена и забрањена. Удружења која шире просвјетитељске или остале протуславенске мисли, позната су по својој штетности за Славене, бит ће такођер стављена на попис забрањених удружења.

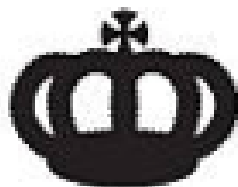
ДОМ

Нити у једном суставу који је икад постојао није било дато много пажње обитељском дому иако се већина хвалила неким правима. Тако се либерализам хвалио правима приватног власништва па и обитељски дом сматра приватним власништвом. Каква су то права? Радити више од четрдесет година или купити дом на зајам само да би га банка потом одузела ради не враћања зајма или да га држава одузме ради не плаћања пореза на дом. Чак и ако сте дом у потпуности купили све док сте за живот у дому дужни некоме плаћати било што, то није ваш дом. Социјализам у неким од својих облика чини нешто још горе од главничарства, он краде све домове и тако поробљава људе и обитељи и чини од њих вјечне подстанаре који овисе о држави или заједници. Свакој обитељи мора бити осигуран један властити дом. Дом се налази у власништву обитељи и не може се отуђити ради неплаћања дуга или пореза те се на властити дом обитељи не налаже никакав порез. Кроз одредбу о властитом обитељском дому циљ је заштити постојеће домове који представљају једини дом у којем обитељ живи те осигурати један дом за сваку нову обитељ. Ова мјера ће значајно олакшати стварање нових обитељи. Појединац или обитељ могу посједовати више стамбених јединица али само се једна од њих сматра домом те добива сву заштиту обитељског дома.

ПЛЕМСТВО

Древни поредак је након просвјетљења био покорен од стране либерализма, оне владаре које либерализам није у потпуност уништио, он је или поробио или је послао марксистичког пса да заврши посао. Нажалост кроз недавну повијест власти древног поретка су се развиле на начин да се њихово водство све више удаљава од Бога и народа. Само племство пало је под разне заблуде, сматрали су се употпуности одвојеним бићем од народа. Племство у различитим државама имало је више тога заједничког једно с другим него што је имало с народом. Међусобно су се мијешали да би добили више моћи, то је довело до слабљења властитог народног духа што је видљиво на француском примјеру гдје племство није суосјећало с народима над којима је владало. Народни дух ослабио је до те мјере да омогући либералима да заузму власт. У Славенској држави племство неће бити засновано на темељу наслєдства или посебне крви већ на темељу духа. Племство и народ морају дијелити исти дух. Племство мора бити најбоље од народа. Зато влада мора бити састављена од људи који су најмудрији и најспособнији из Славенског народа, влада мора бити племенити узор цијелом народу, то је Славенско племство.

ПОВИЈЕСТ

Нетко каже да је важно познавати повијест како се не би поновиле грешке које су начињене раније. Нажалост повијест се постојано злоупотребљава под тежином људских намјера. То што људи постојано покушавају искривити повијест не значи да не постоји истинска повијест, чак и ако у овом животу неће бити откривена у потпуности, послије ће све повијесне догађаје и људе описати онаквима кави су заправо били. Људско виђење појединих људи и догађаја ће увијек бити правилно ако се подудара с оним што се заправо догодило неовисно о томе ако је то извјесно. Кроз искривљавање повијести више се пута покушало наштетити Славенском народу. Важна задаћа Славенске државе јест очувати Славенску повијест од страних напада и пренијети ју у будућност кроз нова Славенска покољења. У ту сврху од стране Славенских повијеснићара бит ће створена једна књига Славенске повијести у којој ће бити забиљежена цијела Славенска повијест до данас. Славенски повјеснићари ће се потрудити да Славенску повијест прикажу што ближе истинској повијести. Књига Славенске повијести ће бити уврштена у главне државне књиге Славенског образовања те ће на темељу те књиге бити створени закони који кажњавају нападе на Славенску повијест. Сви напади на Славенску повијест сматрат ће се изравним нападом на Славенску државу.

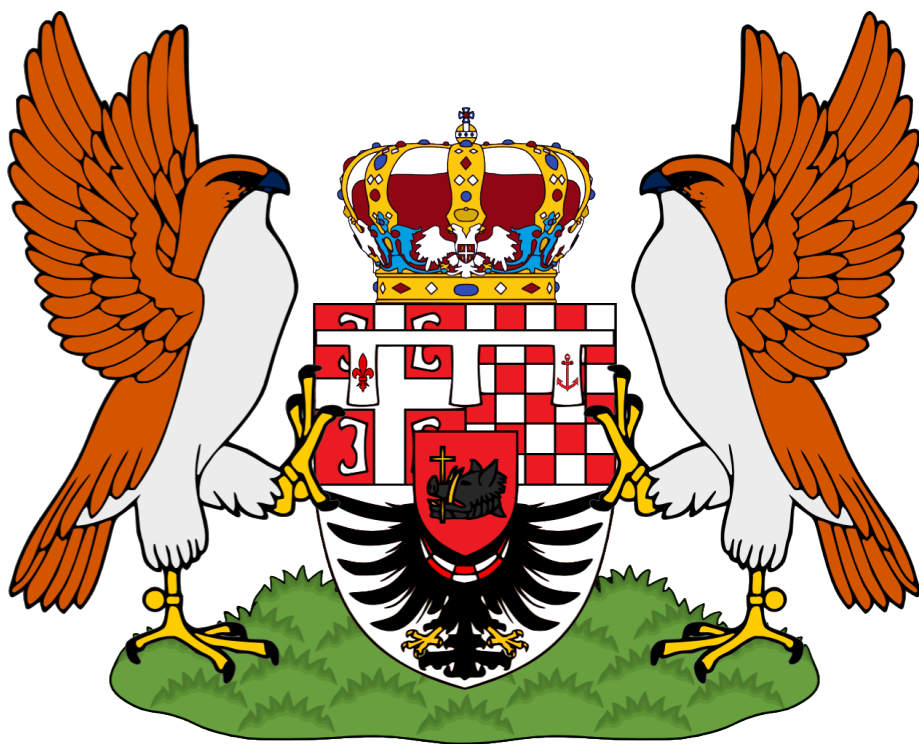
ЈУГОСЛАВЕНСТВО

Краљевина Југославија настала је недуго након почетка просвјетитељског времена. У то вријеме просвјетитељске приказе су почеле продирати у Славенске крајеве али нису се стигле још укријепити. Увид у свијест тадашњих људи даје Радић у дјелу „Франкова политичка смрт“:

„Али би др. Франк могао и морао знати, да је сваки Хрват хоћеш не ћеш по свом роду Славен, а послие нашега препорода ми смо Хрвати Славени и по својој наобразби и по својој просвјети. Кад др. Франк не ће да буде Славен, јер и сам увиђа да то није, онда он не може бити ни Хрват. Ову је ствар ријешила знаност и то одлучно и дефинитивно“

Из наведеног очито је да је Хрватска личност захваљујући просвјетитељима створена тијekom Хрватског препорода но у Радићево доба она још није завршила своје образовање, успјела се наметнути али није се успјела одвојити од Славенске личности зато паразитира на Славенској личности што се јасно види на темељу Радићеве изјаве „Хрвати и Срби нису један народ него два братска народа“. Франк којег Радић спомиње био је један од неславена који су настојали створити Хрватску приказу у чему су, захваљујући корисним дебилина попут Радића, на крају успјели. Слична ствар догађала се и са осталим Славенима у тадашњој Југославији нпр. кроз либерално удружење „српски културни клуб“. Сва та удружења и усмјерења створена су са циљем комадања Славенског народа и комадања Југославије која је била једина независна Славенска држава у то вријеме. Највећа грешка коју је Југославенска власт починила тада било је прихватање просвјетитељских вриједности и стварање Југославенске приказе.

Будући да је Југославенска приказа створена касније од већине осталих и имала је мање времена да се развије у коначници је пала и нестала. Југославија је требала одбацити просвјетитељство и засновати се на једном Славенском народу који је постојао тисуће година прије и једне од тих приказа, нажалост Југославенска власт никада није прихватила Свеславенско усмјерење, Југославију су створили више из тадашње потребе него из разлога да уједине све Славене. Тако је Југославија већ у почетку одбацила свеславенство и изградила нову личност на држави, зато је пропала.

СЕЛО

Сеоски сталежи су скупина најважнијих сталежа у Славенској држави. Независност Славенске државе темељи се на Славенском селу. Кроз свој рад, сеоски сталеж пружа најосновнија добра која су потребна за одржавање независности државе. Од просвјетљења, кроз индустријску револуцију до данашњег вијека, највећа штета нанесена је управо сеоском сталежу. Свјетски лешинари силно се боје сеоског сталежа, не само зато што се независност државе заснива на њему већ и независност појединца у данашњем свијету. Сеоски сталеж данас припада малој скупини сталежа помоћу којег његови припадници могу осигурати потпуну појединачну самосталност. По господарским одредбама Славенске државе, подржава се сеоба из градова у село. Циљ је створити што више самоодрживих обитељи које имају властиту земљу коју ће обрађивати и производити добра за себе и за своју мјесну заједницу. Намјерним потицањем сеобе у град постављају се темељи за робовласничко друштво, гдје човјек овиси о лешинарима и њиховом саставу, насупрот томе, потицање сеобе на село и јачање сеоског сталежа јест поступак стварања слободног народа и слободне државе.

ЖИВОТ

Славенско становништво се данас смањује из неколико разлога. Један од разлога је тај што тренутно господарство и државе то потичу и тако дио Славена одлази у стране земље јер мисле да ће им тамо живот бити лијепши. Можда могу добити нешто већу плаћу која ће им омогућити да дигну зајам да би купили нова кола или стан, али опет живе као робови који стално овисе о некоме. Кола ће се једног дана истрошити а стан ће оставити дјеци или унуцима који више неће знати ни тко су ни што су и тако раде први корак гдје престају бити људи и постају савршени потрошачи. Биједно су живјели и дома но дома су били окружени својима а вани су више изложени страним утјецајима који поспјешују њихову пропаст. Други главни разлог је чињеница да се више не рађа толико дјеце као што се некад рађало. Често неки тврде да је то тако јер се људи налазе у лошем новчаном стању па си не могу приуштити имати дјецу међутим то није тако, обично богатији Славени имају мање дјеце, чак неке неславенске мањине које су постојано сиромашне имају десет пута више дјеце од Славена. Трећи разлог је због тога што држава потиче уморства дјеце и културу смрти. Циљ тренутних држава у којима Славени живе јест побити и раселити што више Славенске дјеце. Четврти разлог је због тога што тренутне државе проводе мисаоно тровање над Славенима и тако многи људи пропадају као у доба Лота и Ное, најтужније је то што многи то чине зато што су им испрани мозгови.

“ዕጵደሞጵቤ፤ ሆኔደሙሪ ፀጸጸ ማ፤ኔህ፤ ቀ፤
ፌቀተሞጸ ሠሙ፤ ቤ፤ቤተሞጸ”

БОЛНИЦА

Стара пословица каже да је уз здраво тијело потребан и здрав дух. Просвјетитељски сујави усредоточују се на тијело а дух и душу занемарују. Као посљедица тога што здравствени сујави води мотив зараде непотребно се троши вријеме и угрожавају животи. Умјесто да користе лијекове који раде, измишљају нове лијекове како би на њима зарадили понекад чине штетне лијекове, лијекове који изазивају овисност да би створили трајне купце и покушавају зауставити развој и примјену лијекова који заправо раде. Просвјетитељски сујави је у потпуности неспособан што се тиче лијечења душевних болесника не само зато што на њима зарађују него и зато што је вјерски сталез био замијењен лијечничким сталезом. Вјерски се сталез раније учинковито бавио лијечењем душевних болесника и опсједнутих. Болест духа уопће не сматрају болешћу нити је покушавају лијечити зато је данас постала уобичајена појава. Зашто су Славенима важнија скупа кола од властитог народа, зашто је Славенима важнији посао од дјеце, зашто се већина Славена савија под страним вјетром? Наравно зато што је већина Славена клонуло духом. Већина никада неће бити мудра али није прихватљива духовна болест која је захватила толико велик број људи. Велика задаћа Славенске државе јест излијечити што више Славена. Када сви Славени буду духовно, душевно и тјелесно здрави тада ће Славенско становништво расти и опстати.

ВРИЈЕМЕ

Колико дуго ће трајати задаћа осигуравања Славенског опстанка? Док Славена на овом свијету има, Славенски опстанак ће увијек бити угрожен. У дјелу се предлажу неке замисли које могу помоћи у рјешењу тренутних Славенских потешкоћа и тренутног опстанка. У будућности требат ће се позабавити другим потешкоћама како би осигурали Славенски опстанак. Колико ће трајати Славенска држава? Када би све прошло добро, Славенска држава би, на овом свијету, трајала све до судњег дана, но чак и ако се распадне прије, Свеславени ће је опет оживјети послије. Славенска држава и њено постојање у тренутном свијету, важна је зато што представља један од основних увјета за спашавање и даљње стварање Славена. Борба за сам Славенски опстанак има смисла зато што сваки живот па тако и Славенски има своју вриједност и значај јер наставља постојати послије свијета. Када се говори о Славенском опстанку заправо се говори о самообрани Славенског народа. Крај повијести очекују многобројне друге вјере које га замишљају тако да завладају цијелим свијетом. То могу постићи кроз различите начине али у суштини се свде на једно те исто. Кроз Православну предају постаје јасно да нити један човјек неће одредити крај повијести. Крај повијести ће свакако доћи но то ће бити крај поступка распадања овог свијета, не почетак неког вјечног свјетовног царства. Наум Свеславенског дјела није стварање неког земаљског раја гдје ће Славени живјети вјечно или остварење неког бољег живота. Циљ је осигурати основне увјете за преживљавање Славена. Многе мјере које су наведене у дјелу неће довести до угоднијег живота, то је цијена вриједна будућих Славенских душа.

МОГУЋНОСТ

Одувијек су неки говорили „То је немогуће“ или „то никада неће радити“ због неког разлога. Свима њима је заједничко да кукају и не нуде никаква рјешења. Порука се своди на клекни, лези и умри. Њихов чин једнак је велеиздаји, не смије се заборавити. Смијешно је јер неки од њих лажу и говоре „разумијемо али..“ Када би разумјели не би тако говорили. Сва царства долазе и одлазе. Када би римски кмет тврдио, да ће се римско царство распасти, његови сународњаци сигурно би га прогласили лудим но царство се свеједно распаде. Није могуће, бар не за обичног човјека, на темељу тренутног стања знати што ће се догодити у будућности. Тко је 1890 године могао предвидјети да ће само кроз неколико десетљећа избити не један него чак два свјетска рата. Нитко се осим нас Славена неће борити за Славенски опстанак. Ако се не успијемо изборити за будућа Славенска покољења, то ће бити крај Славена у свијету. Зато се говори „Уједињење или смрт“. Али чак и када напусти свијет, душа је спокојна, јер стојећи улази у небеску Славију.

